SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо про Україну!

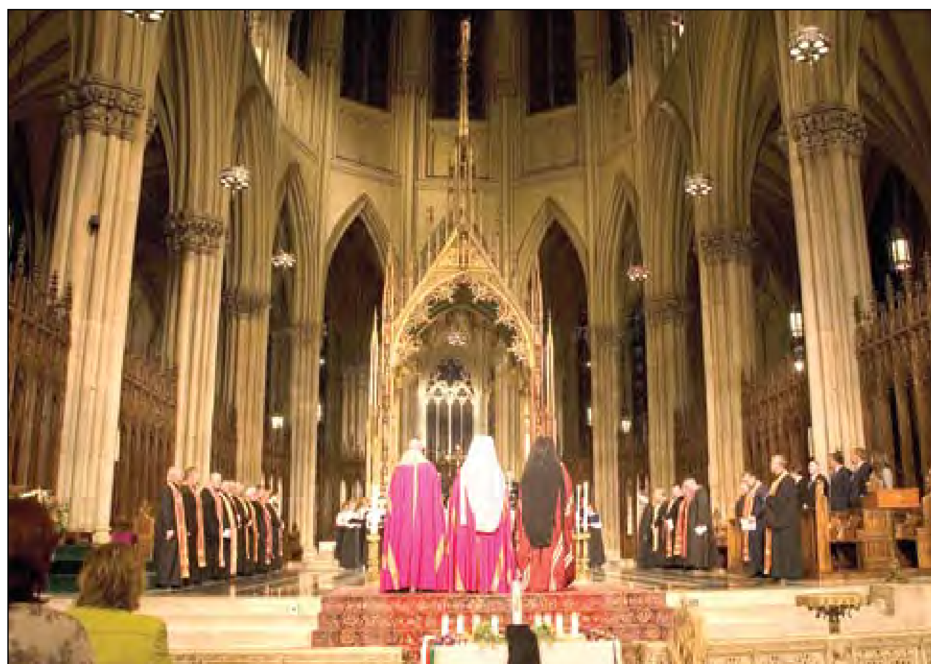
Рік 117, ЧИСЛО 48, П'ЯТНИЦЯ, 26 ЛИСТОПАДА 2010 РОКУ | 1893 | Vol. 117, No. 48, FRIDAY, NOVEMBER 26, 2010 | $1.00

Підприємці України протестують проти нового Податкового кодексу

КИЇВ. – 22 листопада близько 60 тис. представників малого та середнього підприємництва протестували проти нового Податкового кодексу, ухваленого Верховною Радою минулого тижня. Підприємці обіцяли оголосити безстрокову акцію протесту, якщо влада не дослухається до їхніх вимог. Після віча на Майдані Незалежности протестувальники вирушили до Адміністрації Президента із закликом ветувати цей Податковий кодекс, після цього більшість підприємців знову повернулася на Майдан. Біля Адміністрації Президента погодинно чергуватимуть представники кожної з областей України. Підприємці стверджують, що міліція не пустила до Києва 140 автобусів з учасниками акції. На фото: учасники акції протесту проти ухвалення нового Податкового кодексу на Майдані Незалежности в Києві. *Фото: УНІАН*

В соборі св. Патрика вшановано пам'ять жертв Голодомору

Панахида в Катедральному соборі св. Патрика. Фото: Степан Слуцький

НЮ-ЙОРК. – В суботу, 20 листопада, в Катедральному соборі св. Патрика відбулося вшанування пам'яті жертв Великого голоду 1932-1933 років в Україні. Українська діяспора вже багато років активно домагається визнання американським урядом Голодомору геноцидом, застосованим Москвою проти українського народу. Щорічні масові жалобні церемонії у Ню-Йорку незмінно привертають увагу до однієї з найбільших трагедій людства, яка все ще залишається не досить відомою для світу.

Панахиду за душі померлих під час Голодомору відслужили єрархи Українських Церков – Митрополит Української Католицької Церкви в США Стефан Сорока, Єпис-

(Закінчення на стор. 9)

Урочисто відзначено 70-річчя УККА

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – В Українському Американському Культурному Центрі Ню-Джерзі 20 листопада відбувся святковий бенкет з нагоди 70-річчя Українського Конґресового Комітету Америки (УККА). Про цю річницю сповіщав великий транспарант над сценою.

Коли численні гості займали свої місця, віце-президент Союзу українців-католиків „Провидіння“ в Америці Квітка Семанишин запросила до головного столу залі почесних гостей – голову Всеукраїнської громадської організації „Громадянська позиція“ Анатолія Гриценка, представника Міністерства України при ООН генерал-майора Леоніда Голопатюка з дружиною Валентиною, провідників громадських організацій, фінансових установ.

Камерний хор „Аколада“ з Філядельфії (керівник Богдан Генгало) виконав гимни США (соліст Дмитро Терлецький) і України. Парох місцевої церкви св. Івана Хрестителя о. Роман Мірчук провів молитву. Голова ради УККА штату Ню-Джерзі Іван Буртик виголосив вступне слово і представив ведучого – президента Світової конференції українських державницьких організацій Аскольда Лозинського, котрий, окрім святкової промови, в ході бенкету знайомив учасників свят з історією УККА, розважав фейлетонами Едварда Козака про еміґрантське життя.

А. Лозинський представив учасників бенкету за головним столом і запропонував хвилиною тиші вшанувати пам'ять Миколи Мурашка, Степана Шумейка, Лева Добрянського, Дмитра Галичина і Гната Білинського, які в попередні роки очолювали УККА.

Головним доповідачем був А. Гриценко – колишній міністер оборони

(Закінчення на стор. 15)

На святі в В Українському Американському Культурному Центрі Ню-Джерзі (зліва): перший заступник президента Українського Народного Союзу Михайло Козюпа, президент Українського Народного Союзу Стефан Качарай, голова Всеукраїнської громадської організації „Громадянська позиція“ Анатолій Гриценко. *Фото: Левко Хмельковський*

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Українці запалять свічки пам'яті про жертви Голодомору

КИЇВ. — Громадський організаційний комітет з вшанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років закликає запалити 27 листопада свічки пам'яті про мільйони людей, жертв Голодомору. Про це на пресконференції 17 листопада повідомив член комітету Іван Васюник. „Учасники Громадського комітету закликають усіх людей доброї волі, незалежно від національности, громадянства та віросповідання, всіх, хто поділяє біль і скорботу українського народу, 27 листопада запалити свічки пам'яті за душі тих, хто став жертвою Голодомору", – йдеться в зверненні до співвітчизників. До цього часу немає офіційної позиції влади щодо формату вшанування жертв Голодомору. „Ми хочемо почути позицію влади", – підкреслив І. Васюник. Саме через відсутність позиції влади з ініціятиви громадськости було створено організаційний комітет з вшанування жертв Голодомору-геноциду 1932-1933 років. До складу Громадського комітету дали згоду увійти: академік Ігор Юхновський; доктор філософії, письменник Євген Сверстюк; екс-віце-прем'єри академік Микола Жулинський та Іван Васюник; генеральний секретар Світового Конгресу Українців Стефан Романів; ректор Києво-Могилянської академії Сергій Квіт; ректор Львівського національного університету ім. Івана Франка Іван Вакарчук; історики Володимир В'ятрович і Василь Марочко; культурні діячі Ніна Матвієнко, Євген Станкович; правозахисник Євген Захаров та інші. Щорічно в четверту суботу листопада в Україні відзначається День пам'яті жертв Голодомору та політичних репресій. *(„Кореспондент")*

ЕС і Україна домовляються про скасування віз

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. — Европейський союз скасує візи, щойно коли Україна наведе порядок з пашпортами і кордонами. На зустрічі „ЕС-Україна" у Брюселі 22 листопада, у якій взяв участь Президент Віктор Янукович, ЕС надав Україні Плян дій щодо запровадження безвізового режиму для короткотермінових поїздок українських громадян до країн ЕС. Хоча переговори з ЕС про скасування візового режиму для українських громадян ведуться від 2008 року, підписаний у Брюселі документ не містить конкретних дат початку безвізових поїздок громадян України до країн Евросоюзу. Плян дій запровадження безвізового режиму містить перелік кроків, які Україна має здійснити для того, аби відповідати вимогам ЕС. Ідеться про запровадження закордонних пашпортів з біометричною інформацією, посилення боротьби з нелеґальною міґрацією, вдосконалення управління кордоном. Президент В. Янукович на підсумковій прес-конференції зазначив, що вступ до ЕС залишається стратегічною метою України. Він висловив сподівання, що вже 2011 року буде завершено переговори про асоціяцію між Україною і ЕС. (*Бі-Бі-Сі)*

В. Янукович різко скритикував прем'єр-міністра

КИЇВ. — Президент України Віктор Янукович 17 листопада різко скритикував прем'єр-міністра Миколу Азарова за надання недостовірної інформації суспільству про реальний економічний і соціяльний стан у державі та перспективу їх розвитку. Зокрема виступаючи на засіданні Ради національної безпеки і оборони, Президент скритикував прем'єра за надання недостовірної інформації щодо загрозливої ситуації з наповненням Пенсійного фонду. Звертаючись до М. Азарова, В. Янукович зазначив: „Покажіть людям ті графіки, які ви мені показуєте, скажіть людям правду! Ми повинні мати конкретну, а не брехливу інформацію про реальний стан у державі". При цьому глава держави пояснив, що висновок щодо неправдивої інформації він почув з виступів М. Азарова на засіданнях уряду. В. Янукович також закликав уряд інформувати суспільство про хід економічних реформ в наступному році, які не будуть популярними. Особливу увагу Президент звернув на проблему наповнення Пенсійного фонду. В. Янукович закликав М. Азарова не приховувати фактів від суспільства. Раніше прем'єр-міністер України М. Азаров заявив, що дефіцит Пенсійного фонду наразі оцінюється у 60 млрд. грн. *(„Кореспондент")*

Підприємці передали свої вимоги урядові В. Януковича

КИЇВ. — Представники учасників акції протесту проти підписання Податкового кодексу 22 листопада передали свої вимоги до Адміністрації Президента (АП) України. Вимоги передали народний депутат від Бльоку Юлії Тимошенко Наталія Королевська і голова Комітету захисту підприємців при Опозиційному уряді Оксана Продан. В АП зареєстрували звернення українських підприємців до Президента України Віктора Януковича з проханням застосувати право вето і не підписувати Податковий кодекс. За її словами, з представниками акції протесту, які заходили до приміщення Адміністрації Президента, щоб передати звернення, спілкувався співробітник відділу звернення громадян. „Ми передали звернення і підписи. Це зареєстрували", – сказала Н. Королевська. Водночас вона наголосила, що відповіді на запитання, коли буде розглянуто це звернення, вони не отримали, оскільки зараз глава держави перебуває за межами країни – у Брюселі на зустрічі „Україна-ЕС". Зокрема підприємці вимагають від В. Януковича негайно накласти вето на Податковий кодекс, а за „злочин проти малого бізнесу та середньої кляси, задокументований в Податковому кодексі, відправити у відставку його авторів – прем'єр-міністра Миколу Азарова, віце-прем'єр-міністра Сергія Тігіпка і голову Держкомпідприємництва Михайла Бродського". Крім того, учасники акції звертаються до місцевих рад усіх рівнів невідкладно скликати свої позачергові засідання і дати оцінку новому Податковому кодексові. (*„Кореспондент")*

Вибори до парляменту – у жовтні 2012 року

КИЇВ. — Конституційний суд (КС) дав позитивний висновок щодо законопроєкту про внесення змін до Конституції, які передбачають проведення чергових парляментських виборів у жовтні 2012 року, а президентських – у березні 2015 року. Те рішення суд ухвалив 18 листопада. А 19 листопада його оприлюднив голова КС Анатолій Головін. Суд розглядав, чи відповідає статтям Конституції проєкт закону, яким пропонується закріпити в перехідних положеннях Конституції, що чергові вибори парляменту відбуваються останньої неділі жовтня 2012 року. Тим законопроєктом також пропонується встановити п'ятирічний термін повноважень Президента України, Верховної Ради, Верховної Ради Криму, депутатів місцевих рад всіх рівнів і сільських, селищних і міських голів. При цьому передбачається, що чергові вибори Президента України проводяться в останню неділю березня п'ятого року його повноважень, у Верховну Раду – в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень, місцеві вибори – в останню неділю жовтня п'ятого року повноважень депутатів місцевих рад усіх рівнів і сільських, селищних, міських голів. Відповідно до встановленої процедури, для внесення змін до Конституції при наявності позитивного висновку КС за них на одній сесії повинні проголосувати не менше 226 народних депутатів, і на наступній сесії – не менше 300. Отже, запропоновані зміни можуть набути чинности не раніше лютого 2011 року. (*Бі-Бі-Сі)*

В. Янукович створює комісію для співпраці з НАТО

КИЇВ. — Президент Віктор Янукович 20 листопада наказав українським владним інституціям продовжити конструктивне партнерство з НАТО. Інструментом для подальшої координації співпраці України з Північноатлантичним альянсом буде спеціяльна комісія, яку Президент розпорядився створити. Її головою В. Янукович призначив міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка. Йому доручено до двох тижнів визначитися з персональним складом комісії, а також запропонувати Президентові кандидатури на посади національних координаторів з питань партнерства України з НАТО. Національні координатори, як сказано в указі В. Януковича, є уповноваженими особами, діяльність яких спрямована на забезпечення сприяння узгодженому виконанню центральними органами виконавчої влади, іншими державними органами завдань щодо продовження конструктивного партнерства України з НАТО договору з питань, які становлять взаємний інтерес. Згідно з указом, національних координаторів буде п'ять, і кожен з них буде куратором окремої галузі співпраці з НАТО. У сфері зовнішньої політики та економіки, у сфері оборони та військової сфері, у сфері ресурсного (фінансового) забезпечення, у сфері безпеки, у правовій сфері. Попри антинатовську риторику Партії Реґіонів, 14 червня зформований тією політичною силою уряд Миколи Азарова затвердив плян заходів з реалізації річної національної програми співпраці „Україна-НАТО" на 2010 рік. Два тижні по тому, 1 липня, парляментська коаліція на чолі з тією ж таки Партією Реґіонів вилучила прагнення України до членства в НАТО з переліку напрямків державної політики у сфері національної безпеки. Раніше Президент В. Янукович не раз заявляв, що Україна не має на меті членство в НАТО. *(Бі-Бі-Сі)*

Військо буде скорочено на 40 тис. осіб

КИЇВ. — У найближчі п'ять років Збройні Сили України (ЗСУ) буде зменшено на 40 тис. осіб. Про це 18 листопада заявив Головнокомандувач Збройних Сил України, генерал-полковник Григорій Педченко. Г. Педченко зазначив, що скорочення відбуватимуться за рахунок структур управління Збройними Силами. Зокрема на 20 відс. буде зменшено апарат Генерального штабу Збройних Сил України за рахунок перерозподілу функцій, некомплектність офіцерського складу. Буде також зменшено один корпус сухопутних військ, деякі підрозділи, частини, виведену частину техніки з бойового складу, додав Г. Педченко. Водночас він наголосив, що зменшувати будуть небойові частини. *(„Укрінформ")*

Українки мають іти на пенсію у 60 років

КИЇВ. — Українська пенсійна система є найбільш обтяжливою для економіки в усьому світі. Країні потрібна негайна пенсійна реформа, переконують експерти. Першим кроком доведеться на п'ять років збільшити пенсійний вік для жінок. На виплату пенсій витрачається 16-17 відс. від валового внутрішнього продукту країни. Це вдвічі більше, ніж у країнах Европейського союзу. Жодна країна світу не дозволяє собі такого обтяження бюджету, особливо у розпал економічної кризи, зауважив експерт Німецької групи радників при уряді України Роберт Кірхнер. „Це надзвичайно високе фіскальне навантаження на бюджет, яке лише загострює й без того серйозні проблеми. Практично не залишається фондів на державні інвестиції, спрямовані на економічний розвиток. Це безперспективний підхід", – застерігає Р. Кірхнер. *(„Німецька хвиля")*

Масові акції в Києві заборонили

КИЇВ. — Окружний адміністративний суд Києва заборонив громадським організаціям проводити масові акції в центрі Києва з 22 по 26 листопада у зв'язку з поданням заяв про проведення масових заходів під час офіційних візит принца Бельгії і Патріярха Кирила. Ці візити є охоронюваними заходами, відповідно до закону про охорону офіційних осіб, і це є підставою для обмеження масових акцій в центрі столиці. Своїм рішенням суд задовольнив позов Київської міської адміністрації до ряду громадських організацій, які подали заяву на проведення віч у центрі Києва з 22 по 26 листопада. *(„Кореспондент")*

КОРОТКО

Президент США закликав до підтримки договору про СНО

ВАШІНҐТОН. — Президент США Барак Обама 18 листопада зустрівся у Білому Домі з секретарем Департаменту оборони і державними секретарями попередніх, республіканських і демократичних, урядів США, намагаючись заручитися їхньою підтримкою щодо договору з Росією про скорочення ядерних озброєнь. Білий Дім повідомив, що Президент Б. Обама далі закликатиме до ратифікації до кінця року нового договору про Стратегічні наступальні озброєння (СНО), незважаючи на опозицію ключового сенатора-республіканця Джона Кайла, який чинить опір заходам Б. Обами провести голосування у цій справі перед початком роботи у січні нового Конґресу, у якому республіканці матимуть більше впливу. Речник Білого Дому Роберт Гібс сказав, що уряд впевнений у тому, що Сенат винесе на голосування новий договір до кінця року і він буде схвалений. Президенти Б. Обама і Дмитро Медведєв підписали новий договір у квітні, який передбачає скорочення на третину арсеналів ядерної зброї обох країн. *(„Голос Америки“)*

Китай і Росія закликали Пхеньян і Сеул утриматися від застосування сили

ПЕКІН. — Міністерства закордонних справ Росії і Китаю закликали Пхеньян і Сеул проявити стриманість після випадку з артилерійським обстрілом південнокорейського острова. „Ми вважаємо, що застосування сили – це неприйнятний шлях. Будь-які суперечки у взаєминах між Північчю і Півднем повинні вирішуватися політико-дипломатичними засобами“, – заявив високопоставлений представник Міністерства закордонних справ Росії. У свою чергу, офіційний Пекін висловив надію, що зацікавлені сторони будуть докладати більше зусиль для збереження стабільности на півострові. Північна Корея 23 листопада обстріляла острів Енпхендо в районі демілітаризованої зони, за три кілометри від морського кордону, який не визнає Північна Корея. У військову базу влучило 50 набоїв, загинули два вояки. Південна Корея відкрила у відповідь вогонь. *(„Кореспондент“)*

Росія запропонувала створення єдиного периметра протиракетної безпеки

МОСКВА. — Президент Росії Дмитро Медведєв 22 листопада запропонував провідникам НАТО створити спільну систему протиракетної оборони, яка розділятиме військовий захист Европи між колишніми суперниками холодної війни. Російські засоби масової інформації повідомляють про плян поділу порівну між Росією та НАТО відповідальности за безпеку визначених територій. Д. Медведєв заявив 20 листопада, що так звана „секторальна“ система протиракетної оборони буде найбільш прийнятним для Росії варіянтом. Посланець Росії до НАТО Дмитро Рогозін на своїй сторінці в Твітері заявив, що такий варіянт стане запобіжним заходом для будь-якого протистояння в майбутньому та сприятиме налагодженню співпраці між НАТО та Росією. Подробиці запропонованої співпраці будуть відпрацьовані напередодні зустрічі міністрів оборони країн НАТО і Росії у червні 2011 року. *(„Голос Америки“)*

СКУ закликає всіх українців взяти активну участь в акції „Свічка моління“

27 листопада, у День пам’яті жертв Голодомору, завершується Міжнародна акція „Свічка моління“, яку Світовий Конґрес Українців (СКУ) розпочав під гаслом „Не дамо згасити свічку пам’яті“, щоб вшанувати пам’ять мільйонів невинних жертв Голодомору 1932-1933 років та привернути увагу світової громадськости до справжніх причин цієї трагічної сторінки нашого народу.

Координацію цієї акції здійснює спільний комітет з числа представників СКУ та України, на чолі з головою Міжнародного координаційного комітету СКУ в справі Голодомору Стефаном Романовим та колишнім директором Українського інституту національної пам'яті Ігорем Юхновським, за участю відомих громадських діячів Івана Васюника та Володимира В’ятровича.

Напередодні відзначення цієї сумної дати в Україні і в державах проживання української діяспори відбулися тематичні академії, виставки на тему Голодомору, кінопокази. У публічних місцях у цей день будуть розміщені плакати з написом „Голодомор 1932-1933 років – геноцид українського народу“ чи інші знаки, що символізують цю трагічну сторінку історії українського народу, а на будівлях державних і українських установ та на власних будинках українців будуть вивішені жалобні прапори.

27 листопада, в День пам’яті жертв Голодомору, у всьому світі в українських церквах та громадах пройдуть скорботні панахиди й поминальні заходи.

У цей день у Києві почнеться акція „Голодомор 1932-1933 років – це геноцид. Пам’ятаємо!“, в рамках якої люди, взявшись за руки, утворять живий ланцюг пам’яті до Національного меморіялу Голодомору, де будуть запалені свічки.

Свічки моління, як знак пам’яті про знищених і ненароджених внаслідок геноциду українців, також запалять під час відповідних заходів української діяспори. Окрім того, в країнах проживання діяспори відбудеться загальнонаціональна хвилина мовчання.

СКУ закликає всіх українців та тих, хто розділяє смуток нашого народу, взяти активну участь у завершенні Міжнародної акції „Свічка моління“, помолитися за невинні душі жертв Голодомору та не відсторонятися від емоційно тяжкої і болючої для благополучного сьогодення теми, а навпаки – бути свідомими трагедії та всіляко поширювати інформацію про Голодомор 1932-1933 років.

СКУ закликає всіх українців світу долучитися до підписання розміщеної на його сайті електронної петиції та поштової листівки на адресу Президента Віктора Януковича з закликом публічно визнати Голодомор геноцидом українського народу та забезпечити дотримання Закону „Про Голодомор 1932-1933 років в Україні“, який стверджує факт геноциду.

Україна пам’ятає – світ визнає!

Стефан Романів,
голова Міжнародного координаційного комітету СКУ в справі Голодомору

Президент – з квітами, громадяни – з плякатами

КИЇВ. – Патріярх Московський і всієї Русі Кирило 22 листопада прибув до Києва для участи у заходах з нагоди 75-річчя Митрополита Володимира (Сабодана).

На летовищі столиці предстоятеля Російської Православної Церкви зустрічали декілька десятків священнослужителів на чолі з Митрополитом Київським і всієї України Володимиром.

Патріярх привіз чудотворну ікону Божої Матері „Умілєніє“ („Розчулення“), яка перебувала в келії преподобного Серафима Саровського. Після руйнування Серафимо-Дівеєвського монастиря, ікона була захована й перебувала в Муромі у черниць, потім потрапила в руки священика й зберігалася в нього як у приватної особи, а пізніше її повернули Церкві. Ікона буде у храмах Києва до 6 грудня.

Всеукраїнське об’єднання „Свобода“ провело акції протесту проти візити Патріярха Кирила та „проти духовної окупації України“. За кількасот метрів до Надбрамної церкви Києво-Печерської Лаври, де мала відбуватися акція, учасникам пікету перегородив дорогу спецпідрозділ „Беркут“.

Хоча акція відбувалася леґально і не була забороненою судом, „Беркут“ не пропустив учасників акції до Лаври. Учасники акції протесту тримали у руках гасла „Геть московське кривослав’я!“, „Україні – єдину Помісну Церкву!“, „Українське православ’я, а не московське мракобісся!“, „Геть московського попа!“.

Президент України Віктор Янукович 23 листопада на честь приїзду Патріярха Кирила подарував йому картину з зображенням Свято-Успенської Святогорської Лаври. Патріярх Московський у свою чергу зробив подарунок Президентові України – ікону з зображенням святого рівноапостольного князя Володимира.

Учасники акції протесту проти нового Податкового кодексу звернулися до Патріярха Кирила з проханням благословити Президента В. Януковича на ветування Податкового кодексу. *(„Українська правда“)*

Президент України Віктор Янукович 23 листопада під час зустрічі з Патріярхом Кирилом. Фото: УНІАН

Учасники акції протесту проти візити до України Патріярха Московського і всієї Русі Кирила в Києві 22 листопада. Фото: УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

У Німеччині помер свідок у справі І. Дем'янюка

МЮНХЕН, Німеччина. — У Німеччині помер свідок у справі Івана Дем'янюка, який сам був звинувачений у службі в нацистському концентраційному таборі часів Другої світової війни. Самюель Кунц підозрювався у тому, що особисто розстріляв 10 євреїв у концтаборі на території Польщі у 1942-1943 роках. Суд у його справі плянувався на початок наступного року. Як повідомив прокурор Андреас Брендель, С. Кунц помер у власній домівці у віці 89 років. Причини смерти не оголошувалися. С. Кунц раніше визнав, що працював у таборі Бельжец. Він був свідком у справі І. Дем'янюка, якого звинувачували у тому, що він також був наглядачем у концтаборі. Колишній червоноармієць І. Дем'янюк має 90 років і вважає себе жертвою нацизму. І. Дем'янюка депортували з США у 2009 році за звинуваченням у причетності до вбивства євреїв у концтаборі Собібор. І. Дем'янюк усі звинувачення відкидає. Звинувачі стверджують, що і С. Кунц, і І. Дем'янюк проходили навчання у таборі в місті Травнікі. Прокурор А. Брендель, департамент якого працював над справою С. Кунца цілий рік, сказав, що є ще кілька подібних випадків. Однак, А. Брендель не певний, чи постане перед судом хтось з підозрюваних. *(Бі-Бі-Сі)*

Річниця вбивства Джона Кенеді

ВАШІНҐТОН. — 22 листопада 1963 року Джона Фіцджеральда Кенеді, який був наймолодшим Президентом США, обраним на цю посаду, було смертельно поранено під час проїзду центром міста Далас, у Тексасі, у відкритому автомобілі. Йому було 46 років. В авто поруч з ним сиділа його дружина Жаклін. Через кілька годин лікарі констатували смерть Президента Дж. Кенеді у місцевій лікарні в Даласі, куди його було доставлено після поранення. Присягу як 36-ий Президент США склав у той самий день віце-президент Линдон Джонсон. Вбивство Дж. Кенеді залишається незабутнім історичним моментом, вкарбованим у пам'яті багатох американців. Слідчі прийшли до висновку, що постріли, які влучили у Дж. Кенеді, здійснив Лі-Гарві Освальд. Л.Г. Освальда було заарештовано невдовзі після вбивства, проте він ніколи не став перед судом. Через два дні після замаху власник нічного клубу в Даласі Джек Рубін застрелив Л.Г. Освальда у поліцейському гаражі. Тіло Президента Дж. Кенеді перевезено до Вашінґтону і поховано на Арлінґтонському національному кладовищі, з видом на столицю країни. На його могилі горить вічний вогонь. *(„Голос Америки")*

М. Ахмадінеджад закликав Захід не погрожувати Іранові

БАКУ, Азербайджан. — Президент Ірану Махмуд Ахмадінеджад закликав світові держави перестати погрожувати його країні, якщо вони хочуть домогтися результатів на переговорах щодо ядерної програми Теграну. „Якщо шістка (США, Росія, Німеччина, Китай, Великобританія і Франція) хоче домогтися проґресу на переговорах, вони повинні перестати думати як аґресори", – заявив іранський провідник 18 листопада, під час візити до Азербайджану. М. Ахмадінеджад зазначив, що США та їхні союзники повинні змінити старі методи. Він наголосив, що ембарґо не зможе зламати рішучість іранського народу. Глава американського військового відомства Роберт Ґейтс заявив, що США збираються дотримуватися дипломатичної лінії у взаєминах з Іраном і продовжувати політику економічних санкцій, яка їм здається дуже ефективною. У червні Рада безпеки ООН прийняла чергову резолюцію, яка передбачає посилення санкцій проти Ірану через небажання Теграну виконувати міжнародні вимоги і прояснити низку питань щодо ядерної програми, в тому числі за її військовою складовою. *(„Кореспондент")*

США назвали найбільших порушників релігійних свобод

ВАШІНҐТОН. — Державний департамент США 19 листопада оприлюднив черговий звіт щодо стану прав людини у світі. Автори звіту називають Іран, Північну Корею та Савдійську Арабію найбільшими порушниками релігійних свобод у світі. Держдепартамент додає, що випускає звіт не заради того, щоб покарати порушників, а щоб заохотити країни покращити ситуацію у цій сфері. Держсекретар Гілларі Клінтон називає свободу віросповідання фундаментальним правом людини, а її відстоювання – ключовим елементом зовнішньої політики США: „Готуючи цей звіт, ми не намагаємося бути суддями інших країн, чи видавати себе ідеальним прикладом. Втім, США хвилює питання релігійних свобод, ми хочемо, щоб всі мали ці свободи і ми виступаємо на підтримку всіх тих сміливих жінок та чоловіків, які в різних частинах світу сповідують свою віру навіть перед очима насильства та ворожости". Бірма (М'янмар), Китай, Іран та Північна Корея потрапили у вісімку країн, які викликають найбільше занепокоєння. Решта з восьми – Афганістан, Савдійська Арабія, Судан та Еритрея. У звіті розглянуто 200 країн. Ситуація з релігійною свободою в цих країнах, порівняно з минулим роком, змінилася мало. Помічник Держсекретаря США Майкл Познер зазначає: „Ситуація з правами людини у Північній Кореї просто жахлива. Так що за всіма параметрами ця країна – найгірший і найпослідовніший порушник прав людини". З іншого боку, звіт привітав політику Бейруту, де цього року було зведено єврейську синагогу, як також – початок міжрелігійного діялогу в Індонезії та запровадження лаоським урядом навчальної програми відносно релігійних свобод. *(„Голос Америки")*

Боргова криза в Ірляндії загострюється

ДАБЛИН, Ірляндія. — Фінансові експерти з Европейського союзу і Міжнародного валютного фонду розпочнуть розгляд проблем, що стосуються банківського сектору Ірляндії. Міністер фінансів Великобританії Дейвид Осборн 17 листопада сказав, що Лондон готовий допомогти Ірляндії, тому що це є, за його висловом, у британських „національних інтересах". Офіційні особи у Великобританії та Европейському союзі занепокоєні тим, що фінансові проблеми Ірляндії можуть поширитись на такі країни з слабкою економікою, як Портуґалія й Еспанія. Державний борг Ірляндії сягнув майже 30 відс. національного обсягу виробництва країни після намагань Даблину врятувати деякі ірляндські банки, що сильно потерпіли через погані кредити під нерухоме майно. *(„Голос Америки")*

У Німеччині розпочався суд над піратами

ГАМБУРҐ, Німеччина. — 23 листопада у Гамбурзі розпочався суд над десятьма сомалійськими піратами. Це перший судовий процес над морськими розбійниками в Німеччині за останні майже 400 років. Десятьох сомалійців звинувачують у нападі на гамбурзьке судно „Taipan" у квітні цього року. Вони, використовуючи автоматичну зброю, взяли німецьке суховантажне судно на абордаж і впродовж чотирьох годин утримували його під своєю контролею. Врешті судно звільнили голяндські морські піхотинці, які заарештували піратів. Конкретно підсудних звинувачують у нападі на морський транспорт та викраденні людей з метою отримання викупу. За цими звинуваченнями їм загрожує від 10 до 15 років позбавлення волі. Головний прокурор Вільгельм Мюлерс сказав: „Це цілком прозорі обставини справи. Зрештою обвинувачених було спіймано, так би мовити, на гарячому, а саме на борту корабля". Прокуратура не сумнівається, що провину вдасться довести. Піратів видали Німеччині в липні цього року після тривалих переговорів та юридичних процедур між Голяндією та Федеральною Республікою Німеччини. Кожному з десяти підсудних було надано двох державних адвокатів і перекладача, оскільки жоден не говорить німецькою мовою. *(„Німецька хвиля")*

США повернуть Перу тисячі артефактів

НЮ-ГЕЙВЕН, Конектикат. — Керівництво Єйльського університету 22 листопада пообіцяло повернути Перу тисячі артефактів, вивезених близько 100 років тому з стародавнього міста інків Мачу-Пічу. Близько семи років тривала суперечка між США і Перу про інкські реліквії, що датуються XV ст. За словами перуанського уряду, ці артефакти були позичені в 1911 році, але так і не були повернуті. У підсумку, в 2008 році уряд Перу подав до суду на Єйльський університет. Пізніше президент Перу Алан Ґарсія та уряд країни провели низку акцій з вимогою повернути свідчення цивілізації інків і навіть зверталися до американського Президента Барака Обами з проханням втрутитися в ситуацію. Стародавнє місто Мачу-Пічу було виявлено в 1911 році дослідником Єйльського університету Гайремом Бінґемом. Незабаром після цього, як заявляє перуанська влада, університетові були передані близько 46 тис. артефактів, включаючи декілька мумій, а також вироби з золота та бронзи. Разом з тим представники навчального закладу кажуть про набагато меншу кількість і заявляють, що для експозиції придатні тільки 330 предметів. Також університет наполягає, що повернув кілька скриньок з старожитностями близько 80 років тому. Однак, незважаючи на різночитання, домовленість про повернення все ж таки була досягнута. Очікується, що ця процедура відбудеться в 2011 році, коли відзначатиметься столітня річниця з моменту виявлення Мачу-Пічу. *(„Кореспондент")*

У Польщі освятили найвищу у світі статую Ісуса Христа

ВАРШАВА, Польща. — У польському Свебодзіні, розташованому на заході країни, 21 листопада відбулася церемонія відкриття найвищої у світі статуї Ісуса Христа. Загальна висота монументу, освяченого при великому скупченні віруючих католицькими священиками, склала 52 метри. Без урахування п'єдесталу (16 метрів) і корони (три метри) сама статуя має у висоту 33 метри, що символізує кількість років, прожитих Христом на Землі. Раніше подібний рекорд належав 38-метровій статуї Христа-Спасителя в Ріо-де-Жанейро. Зазначимо, що в Бразилії пам'ятник стоїть на 700-метровій горі, тоді як його польський аналог височить на вершині 16-метрового пагорба. Про пляни зведення рекордно високої статуї Ісуса Христа в Свебодзіні вперше повідомлялося у 2007 році. Як сподіваються місцеві підприємці, монумент допоможе залучити в місто потік туристів і паломників, що підштовхне економічне зростання реґіону. *(„Кореспондент")*

Д. Медведєв високо оцінює зусилля Митрополита Київського Володимира

МОСКВА. — Президент Росії Дмитро Медведєв високо оцінює зусилля Предстоятеля Української Православної Церкви Московського Патріярхату, митрополита Київського і всієї України Володимира, спрямовані на зміцнення єдности Російської Православної Церкви. „Ваше життя сповнене невпинної праці на благо процвітання православної пастви і усього українського суспільства. Особливої поваги заслуговують Ваші зусилля, спрямовані на зміцнення канонічної єдности Російської Православної Церкви, на підтримку громадської і міжконфесійної злагоди в Україні", – говориться в привітанні Д. Медведєва Митрополитові Володимирові з нагоди його 75-річного ювілею. Глава Російської держави висловив переконання, що „це відповідає корінним інтересам двох братніх народів, які перебувають у нерозривному історичному і духовному зв'язку", – повідомили в прес-службі Кремля. Президент Росії побажав Предстоятелю УПЦ здоров'я, бадьорости та сил в ім'я майбутнього Росії й України. *(„Укрінформ")*

НА ТЕМИ ДНЯ

Вибори не були демократичними

До „Свободи“ надійшла з Брюселю резолюція Політичної асамблеї Європейської народної партії (ЕНП) від 19 листопада, в якій засуджено недемократичне проведення останніх місцевих виборів в Україні. Нижче вміщено повний текст резолюції.

Европейська народна партія (ЕНП) висловлює своє глибоке занепокоєння тим, як було проведено місцеві вибори в Україні. Повідомлення від спостерігачів за виборами і висновки поважних міжнародних організацій та урядів, включаючи уряд Сполучених Штатів та Верховного представника Европейського союзу з питань зовнішньої і безпекової політики Кетрін Ештон, вказують на те, що місцеві вибори 31 жовтня не відповідали належній практиці організації та проведення виборів, а також не відповідали стандартам відкритості та чесності.

Президент Віктор Янукович та український уряд знову провалили вирішальний тест на демократію. Ми засуджуємо все більш авторитарні тенденції та політику в Україні, які суперечать заявленим европейським прагненням країни. ЕНП висловлює глибокий жаль щодо реґресу демократичних стандартів.

Тепер зрозуміло, що місцеві вибори 31 жовтня не були ані рівними, ані чесними, ані вільними, ані прозорими. Відбувались постійні порушення визначених Організацією безпеки і співробітництва в Европі стандартів демократичних виборів.

Експертні оцінки вказують на те, що влада спробує використати таку ж саму змішану виборчу систему на майбутніх парляментських виборах, але саме ця система стала найбільш кричущим порушенням, яке використовувалось на користь кандидатів від влади.

Ці вибори продемонстрували відсутність рівних правил гри для всіх політичних партій, які беруть участь у виборах. Спільна заява опозиційних сил України демонструє, що українська влада не дотримується демократичних цінностей та належних стандартів проведення виборчої кампанії та самих виборів. Під час виборчої кампанії, у день виборів та під час встановлення результатів повідомлялось по численні порушення. Найбільшій опозиційній партії „Батьківщина“ відмовили в участі у виборах у Львівській та Київській областях, а також у великій кількості міст та районів в Луганській, Тернопільській, Кіровоградській та Донецькій областях. Також повідомлялось про масові фальсифікації у Луганську, Харкові та Одесі.

Парлямент вніс зміни до закону про місцеві вибори без публічного обговорення. Ці зміни, які було внесено буквально напередодні самих виборів, сприяли непропорційному представництву членів правлячої коаліції у виборчих комісіях. Крім того, вони призвели до вибіркової реєстрації кандидатів територіяльними виборчими комісіями, та сприяли іґноруванню деякими особами виборчого законодавства для створення перешкод участі окремих кандидатів у виборах.

Влада та правоохоронні органи не відреаґували належним чином на погрози та адміністративний тиск, який чинився на кандидатів та членів комісії. Крім того, члени виборчих комісій здійснювали недостатній нагляд за безпекою та друком виборчих бюлетенів, а неналежна організація у день виборів та порушення під час підрахунку голосів та встановлення результатів позначились на результатах виборів у деяких округах.

На жаль, так і не було усунуто неприпустимий конфлікт інтересів чинного голови Служби безпеки України, який одночасно є власником найбільшого медіа-голдинґу країни та членом Вищої ради юстиції, відповідальної за призначення та звільнення суддів.

Наші найгірші побоювання, висловлені в Резолюції ЕНП по Україні від 13 вересня, справдились. Виборча кампанія та проведення виборів стали навіть гіршими, ніж очікували ми та спостерігачі. Влада використали маштабний адміністративний ресурс для підтримки правлячої партії та своїх кандидатів.

Спроби влади створити видимість державних органів, які імітують демократичну політику, викликають занепокоєння. Справжню демократію відстоюють вчинками, а не словами. Всі поважні міжнародні спостерігачі прийшли до висновку, що чинний уряд не вагаючись приступив до придушення громадянського суспільства та політичних опонентів, а також концентрації влади в своїх руках. Загроза авторитаризму викликає занепокоєння, тому ми ще раз закликаємо українську владу визнати це та покласти край антидемократичній політиці та практиці.

Дана резолюція передана Президентам Европейської ради, Европейської комісії та Европейського парляменту.

Вибори: злочин є злочин

Як і треба було сподіватись, вибори до місцевих рад 31 жовтня пройшли в Україні з кричущими порушеннями демократичних норм, за сценарієм, практикованим п’ятою колоною на президентських виборах 2004 року. Водночас то була проба в інтересах наступних парляментських виборів, на яких ця сама п’ята колона має здобути потрібних їй дві третини голосів у Верховній Раді для утвердження своєї диктатури.

Правдиву картину цих виборів відбито у заяві Посольства США в Україні, у заяві Українського Конґресового Комітету Америки, у спільній заяві опозиційних партій України та у висновках громадської організації „Опора”.

Европейські стандарти політичного життя вимагають інформувати світ правдиво, без жодних відхилень від реальних фактів. Спостерігачі ж від Росії, всупереч дійсності, заявили, що вибори відбулися без жодних порушень.

Але як розуміти заяву европейського парляментаря від Польщі Павла Коваля – голови міжпарляментського комітету „Україна-Европейський союз“ – про те, що вибори 31 жовтня пройшли „в холодній атмосфері, з загальною позитивною оцінкою спостерігачів”? Інформація це чи дезинформація? Один той факт, що ця оцінка збігається з оцінкою спостерігачів від Росії, свідчить, що парляментар Ради Европи дезинформує Европу.

Як такі дії треба розглядати за европейськигми стандартами? Як норму поведінки, як невинний прогріх, чи як злочин?

Кримінальна мафія, доп’явшися влади в Україні, з перших своїх кроків почала наступ на демократичні европейські цінності, які запанували в Україні після Помаранчевої революції.

Президент Віктор Янукович призначив на ключові державні посади відвертих антидемократів, а сам вдає з себе демократа, хоче, будучи диктатором, мати голос у демократичному світі. Тобто, переродити демократичні цінності на свій кримінальний копил, як це робить Кремль, інфільтруючи демократичні інституції світу і нав’язуючи світові свої кримінальні цінності, привчаючи світ до недемократичних методів поведінки.

Коли В. Януковичеві вказують на недемократичні дії, він вдає, що він про це не знає, і що він буде розвивати демократію, а насправді це він дає своїм підлеглим вказівки душити демократію, бо якби він хотів і справді розвивати демократію, то мав би поусувати з ключових посад антидемократів. Але він цього не робить. Вдає, що хоче виправити виборче законодавство і запрошує західних спеціялістів йому помогти.

Це все для замилювання очей. Він може змінити про людське око законодавство, але вибори 2012 року відбудуться точнісінько, як і цього року, і п’ята колона матиме 70 відс. голосів.

А В. Янукович буде забивати баки легковірам, котрі замість теревенити з мафіозо, мали б за норму взаємин з пройдисвітом узяти стосунки ЕС з президентом Білорусі.

Европейська демократія – безперечне досягнення людської цивілізації. Люди можуть вільно розвивати свої здібності без жодного диктату. І саме це досягнення не до душі пройдисвітам, бо демократичні стандарти ставлять їх поза законом. Тому злочинці об’єднуються в мафії, які ведуть боротьбу з демократіями. Одна така мафія доп’ялася влади в Україні. Друга така мафія панує в Росії.

Подумаймо тепер – чому мафіям треба виставляти себе перед світом демократами? Це їм треба для боротьби з демократіями.

Згадаймо історію. Коли російські війська були змушені покинути Прибалтику, вони писали на тягарівках, на яких виїжджали: „Ми повернемось!”. Ця ідея керує окупантами. Але їм на заваді стає НАТО, стає ЕС. Отже, треба лізти в НАТО, в ЕС і зсередини розкладати ці організації. Треба так дурити світ, щоб їх – диктаторів, антидемократів мали за демократів.

То як назвати дії тих нібито демократів, які зображають злочинців, як чесних людей? Як назвати того, хто приведе до хати злодія, і відрекомендує його як чесну людину?

Господар прийме злодія, а він його обікраде. Чи ж той, хто привів злодія, не є спільником злодія?

Так само той, хто сприяє антидемократам виглядати демократами, є спільником антидемократів і злочинців. Він заводить до европейського дому злочинця і рекомендує його, як чесну особу.

Оце Ви й робите, пане Коваль! Ви допомагаєте злочинцям узурпувати владу в Україні, і то не на день, а на довгі роки. Чому і пощо?

Ви наслідуєте тих убивць, які, помордувавши Ваших земляків, кажуть, що то не вони, а німці. Чи не була така дезинформація злочином? Як на мене та, очевидно, й на Вас – була.

А коли була тоді щодо Ваших земляків, то є й тепер щодо моїх земляків.

Святослав Караванський

Малюнок Олександра Сафонова, Черкаси

Уточнюємо посилання

У „Свободі“ з 19 листопада, ч. 47, вміщено коментар українського історика Ярослава Грицака „Дарунок“ для Партії Реґіонів“ – як відгук на дві нові книжки американських дослідників Тімоті Снайдера та Нормана Наймарка. Уточнюємо, що цей відгук проф. Я. Грицака „Свобода“ передрукувала з інтернет-видання „Zaxid.net“ від 1 листопада.

Єдине запитання до „сильної влади“

Прийшовши до керма Української держави, яку самі ж, зловживаючи м'якотілим лібералізмом Віктора Ющенка, всі ті п'ять років розвалювали зсередини, Президент Віктор Янукович і його Партія Реґіонів взялися наполегливо накидати своєму суспільству, і також зовнішньому світові, що Україна, одержавши „сильну владу“, досягнула головної мети: мовляв, скасуванням сумнозвісної політичної реформи 2004 року подолано розбалянсування повноважень між Урядом, Президентом і Верховною Радою, діє чітка владна вертикаль, припинилися тенденції до мовного та релігійного розколу країни, взяла нарешті верх усіма і довго очікувана стабільність.

Усе це й справді заслуговувало б на похвалу, якби „сильна влада“ означала б водночас владу справедливу, демократичну, народну. Та якраз це є тим запитанням, на яке, зберігаючи об'єктивність, ніхто сьогодні не дає позитивної відповіді. А це дуже сердить „реґіоналів“. Й ось що вийшло з уст голови Президентської адміністрації Сергія Льовочкіна: напередодні дуже важливої для української сторони зустрічі „Україна-Европейський союз“, яка розпочалася в Брюселі 22 листопада, авторитет влади підривала опозиція, бо зацікавлена в тому, щоб резолюція Европарляменту щодо України була неґативною.

Насправді „реґіонали“ мають в Европарляменті активнішу руку, ніж опозиція, – фракцію соціялістів. Вона вже двічі домагалася перенесення голосування за Резолюцію щодо місцевих виборів в Україні 31 жовтня, які, як знаємо, були пов'язані з масовими порушеннями з боку панівної в Україні Партії Реґіонів. З цього приводу в Европарляменті навіть виникли внутрішні незгоди. Депутати від Европейської народної партії Елмар Брок і Міхаель Ґалер виступили з такою заявою: „Зважаючи на численні порушення під час виборів 31 жовтня, Европейський парлямент як прапороносець демократії повинен сказати своє слово. Однак, фракція соціялістів навмисне затягує час, перешкоджаючи голосуванню за спільну резолюцію, яка б нагадала українській владі про необхідність дотримуватися европейських стандартів демократії та виборчого законодавства“.

В інтерв'ю для Радіо „Німецька хвиля“ М. Ґалер підтвердив, що не опозиційні партії в Україні, котрі є слабкі й роз'єднані, а саме правляча Партія Реґіонів залучала різні українські представництва до вирішального впливу на депутатів Европарляменту, аби відкласти ухвалення критичної резолюції щодо України на час уже після зустрічі в Брюселі 22 листопада. А таке „миле порозуміня“ між европейськими соціялістами і українськими „реґіоналами“ виникло як результат їхнього спільного „Меморандуму про співробітництво“ підписаного обома сторонами 14 жовтня.

На думку Е. Брока та М. Ґалера, фракція соціялістів робить погану послугу й Европі, й Україні, бо „ питання про природу та проведення виборів є занадто серйозним, щоб гратись у політичні партійні ігри. Відмова соціялістів голосувати за Резолюцію щодо Україбни послаблює ті політичні сили, які працюють в ім'я демократії, відповідальности та свободи преси“.

Отож „реґіоналам“ варто нагадати цю афористичну істину: є тисяча способів здаватися чесними, але тільки один спосіб бути чесними – це бути чесними.

ЛИСТОПАД В НАШІЙ ІСТОРІЇ

„Хлібороб“ братів Шеметів

Днем 25 листопада (за старим стилем) 1905 року датоване перше число першої в царській Росії української газети „Хлібороб“, що побачила світ у місті Лубни на Полтавщині. У редакційному зверненні до читачів засновники цього „селянського часопису“ писали: „Кличемо усіх прихильників народу, усіх, хто бажає щастя упослідженим, робочим людям, кличемо до спільної праці економічної та національної на користь рідного краю. Усі поспішають жити, усі працюють, не спочиваючи. А ми доки спимо. Життя не жде ледачих. Нумо-ж до праці мерщій!“.

Відповідальним редактором значився, на останній сторінці „Хлібороба“, Микола Шемет, насправді ж він у той час служив у війську, отож видання практично перебувало в руках двох його братів, Володимира і Сергія. Але всі троє були авторами декількох листів до царя Миколи II з проханням дозволити друкування україномовної газети. Оскільки ці листи залишалися без відповіді, брати взялися за діло без царського дозволу.

Рід Шеметів – відомий в історії нашої національно-визвольної боротьби. Володимир Шемет був засновником Української партії хліборобів-демократів, членом Центральної Ради від Полтавської губернії, у 1933 році репресований сталінським режимом.

Сергій Шемет, разом з В'ячеславом Липинським і Миколою Міхновським, створював ідеологію українського монархізму, був особистим секретарем гетьмана Павла Скоропадського, водночас активно виступаючи за українізацію гетьманського уряду. На еміґрації, в Німеччині, Франції, написав низку цінних праць з історії українських визвольних змагань 1917-1921 років. Помер в 1957 році у Мельбурні, Австралія.

Микола Шемет прожив найменше з братів: у 1918 році його розстріляли денікінці – після того, як він, офіцер імператорської армії, відмовився взяти участь у придушенні антиденікінських селянських бунтів в Україні.

Але згадаймо суспільні умови в Росії 1905 року, коли в Лубнах вийшло перше число україномовного „Хлібороба“. Імперія вже хиталася від внутрішніх протиріч. Розвиток капіталізму гальмувався феодальними пережитками в селі, де панувало традиційне для російської психології „общинне“ землеволодіння: земля належала громаді – і нікому зокрема. Результатом були вкрай низькі врожаї і вкрай високі податки. Вже в 1902 році в Україні почалися селянські заворушення, на Харківщині і Полтавщині вони переростали у справжні повстання. Також усе більшої гостроти набували протиріччя між централізованим царським режимом і неросійськими етносами в імперії, котрі, залежно від рівня самосвідомости, висували свої вимоги – від культурно-національної автономії до права на самовизначення аж до відокремлення.

Так у 1905 році дійшло до першої в Росії революції, яка виявилася особливо бурхливою саме в Україні і принесла для українського руху дві важливі перемоги: було скасовано урядову заборону на розвиток української мови і виборено дозвіл на леґальні національно-культурні об'єднання.

Микола II, бувши високоосвіченою і ліберальною людиною, зважився на реформи, котрі могли зрушити імперію у бік европейського парляментаризму. У жовтні 1905 року цар видав довгоочікуваний Маніфест, за яким визнавалася недоторканість особи, свобода слова, зборів і союзів. Україна негайно відповіла на це виникненням „Просвіти“, масовим заснуванням народних читалень і бібліотек. У період від 1905 до 1907 року виходило вже 24 україномовних газет і журналів.

„Селянський часопис“ в Лубнах вже своїм першим числом засвідчив високий рівень осягнення тогочасних проблем, вмістивши глибоку аналізу Маніфесту Миколи II, статті „Про вольності громадянські“, „Що таке виборче право?“ та інші актуальні публікації. До всього, „Хлібороб“ володів такою багатою, літературно бездоганною українською мовою, що навіть російськомовна газета „Кієвлянін“ визнала: „Українська мова „Хлобороба“ – суцільна насолода“.

Швидше за все, лубненський тижневик мав би добре майбутнє і багатьох читачів, оскільки наклад навіть першого числа перевищував 5,000 примірників, а ціна одного примірника складала лише 5 копійок, місячна передплата – 30 копійок. Газета видавалася на пожертви громади.

Тодішнє революційне піднесення в Україні, як відомо, закінчилося страшною реакцією з боку російського великодержавного шовінізму і чорносотенства та новими нагінками на свідоме українство в Російській імперії. Отож вийшло друком лише п'ять чисел „Хлібороба“, та й то четверте число влада конфіскувала, а після п'ятого імперська цензура заборонила газету зовсім.

Цікаве також питання: чому перша українська газета виникла саме в невеличкому місті Лубни? Причин тут більш ніж досить. Місто хоч і невелике, але літописне: засноване самим князем Володимиром-Красним Сонечком у 988 році, в честь хрещення Київської Русі – про це свідчить „Повість временних літ“. Під Лубнами у 1107 році київський князь Святополк разом з Володимиром Мономахом розбив половців. Вже у 1591 році Лубни одержали Маґдебурзьке право. Тут, у Спасо-Преображенському монастирі, висвячувалися всі гетьмани України. У цьому ж монастирі зберігалася святиня краю – нетлінні мощі Константинопольського Патріярха Афанасія III Пателарія. У 1596 році під Лубнами відбулася остання битва козаків і селян на чолі з Северином Наливайком з поляками. У роки Визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького особливою хоробрістю відзначився Лубенський козацький полк. З Лубнами тісно пов'язана діяльність Григорія Сковороди, кошового гетьмана Запорізької Січі Петра Калнишевського. У Лубнах гостювали Тарас Шевченко (у 1843, 1845 і 1846 роках), Олександер Пушкін, Микола Гоголь, Євген Гребінка, Михайло Коцюбинський.

Маленьке місто, але в ньому виразно вчувається подих століть...

П. Ч.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році | Видає Український Народний Союз

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік $55.00, на півроку – $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку – $30.00. За кожну зміну адреси – $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор – Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
e-mail: admin@svoboda-news.com
Керівник відділу оголошень – Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
Fax: (973) 644-9510
e-mail: adukr@optonline.net
Передплата – Марійка Пенджола 973) 292-9800 дод. 3042
e-mail: subscription@svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Пам'ятаймо засторогу Івана Мазепи

Група членів 86-го Відділу СУА ім. Олени Теліги під час відвідин Українського Музею в Ню-Йорку.

З жовтня, в неділю, нас, союзянок 86-го Відділу ім. Олени Теліги, зібрала в Українському Музеї знаменита виставка „Україна-Швеція – на перехрестях історії".

Це була і радість – відчути себе в гурті однодумців, і тривога, бо у непростий для України час ця виставка наближувала нас до нашої національної історії.

Ще ж досі не вивітрилася з душі гордість за Помаранчеву революцію, за належання до української нації, а вже колесо часу мовби повертає назад у минуле: „реґіональна" влада господарює вже майже так, як „малоросійська колеґія" у XVII ст., в часи гетьмана Івана Мазепи.

Як і тоді, так і тепер сталося щось недобре з нами, – знову „през незгоду всі пропали, самі себе звоювали", як писав у своєму віршідумі І. Мазепа.

А був це один з найвидатніших діячів України, людина винятково розуму і дипломатичних здібностей, великий меценат і будівничий десятків храмів – донині „мазепинське бароко" прикрашає міста і села України.

Тоді, як і тепер, ситуація була дуже складна, на країну зазіхали ззовні, знесилювали внутрішні чвари, але рідкісний талант тактика і стратега допоміг І. Мазепі понад 20 років керувати гетьманською державою. А щоб запевнити для неї майбутнє, зважився на союз з Карлом XII, головним противником Російської імперії.

Експонати виставки „Україна-Швеція: на перехрестях історії" відтворюють розвиток взаємин між Україною і Швецією, сторінки російсько-шведської війни, несподівану і фатальну для української справи перемогу Петра 1 під Полтавою. Полтавська катастрофа поклала межу в історії і України, і Московії. За словами Михайла Грушевського, „вона дала царству Московському не тільки рішучу перемогу в Східній Европі, але і штовхнула його на стежку політики… нових завоювань і прилучень на цілі століття ".

Та хоч визвольний плян І. Мазепи не вдався, ім'я гетьмана залишилося для всіх наступних поколінь символом боротьби за волю і незалежність України.

Наша жіноча група приєднується до всіх відвідувачів Українського Музею, котрі висловлювали щиру вдячність організаторам такої цієї цінної в науковому і патріотичному розумінні виставки.

Союзянки нашого відділу зібрали і передали Українському Музеєві скромний дарунок (500 дол). Оскільки враження від виставки й емоції переповнювали усіх нас, то наш похід завершився спільним обідом в ресторані Народного Дому. Тут наша голова Наталія Буняк прочитала нам „Думу" Івана Мазепи. Через три століття промовляє великий Гетьман до своїх нащадків:

Всі покою щиро прагнуть,
А не в оден гуж всі тягнуть,
Той направо, той наліво…
Не маш любви, не маш згоди…"

Надія Гавриляк,
Ню-Йорк

359 вояків лягли у могилу під Базаром

21 листопада 1921 року багряніє на сторінках історії України кривавою базарською епопеєю, яка ще й нині щемить у серцях українців незагоєною раною

У той холодний листопадовий день на Житомирщині, під селищем Базаром, закінчили бойовий шлях сини України, які крізь бурі, сніги й заметілі без належної зброї, голодні, погано одягнені й взуті, йшли, щоб вирвати Україну з лап червоного московського звіря. Це був трагічний фінал Визвольної війни за волю й державність України 1917-1921 років.

Виснажені боями залишки військових частин Української народної армії були змушені відступити на захід, перейти річку Збруч, де їх поляки, обеззброївши, розмістили в таборах, як військовополонених.

Сотні молодих українських воїнів загинули від голоду й тифу. Уцілілі прагнули відновити боротьбу з більшовицьким поневолювачем. Зібравши з допомогою волинських селян зброю, вони чекали на клич до походу. Сміливий плян рейду мав на меті скоординувати повстанські дії на теренах України, з'єднатися з повстанцями Холодного Яру, й разом з ними повернути Україні самостійність.

У перших числах листопада 1921 року в Другий зимовий похід вирушили три групи повстанців. Волинську групу очолив генерал Юрко Тютюнник, Подільську й Басарабську – генерали Борис Палій і Андрій Гулий-Гуленко.

Остання, провівши кілька боїв з більшовиками, повернула на територію Румунії. Подільська пройшла з успішними боями Поділля і, розбивши більшовицьку кінноту, рушила на з'єднання з Волинською, але під шаленим тиском ворога змушена була повернутися в Західню Україну. Волинська група, здобувши Коростень і звільнивши 600 в'язнів, не мала сили пробиватися на з'єднання з холодноярськими повстанцями. Місцеве населення, залякане більшовиками, не підтримало повстання.

Біля селища Базар ворожа кіннота оточила вояків залізним кільцем. 17 листопада відбувся останній жорстокий бій з ворогом. Частина вояків потрапила в полон. Московські карателі зігнали їх до сільської церкви, де розпочали жорстоке, дике катування

З довколишніх сіл зігнали селян копати глибоку могилу. З храму вивели 359 полонених, поставили над ямою, приготували кулемети. Червоні шукали зрадника-слабодуха, який би відступився від ідеї, обіцяючи за те свободу й життя. Таких не виявилося.

Більшовики стали стріляти в козаків з наганів, а коли смертники заспівали „Ще не вмерла Україна", заговорили кулемети.

Могилу під селищем Базар московські кати зрівняли з землею, щоб навіки затерти цей страшний злочин. Та не всі українці втратили пам'ять.

Не можна забувати ніколи про тих 359 мужніх і безсмертних, які віддали життя за свободу, за нашу українську Україну.

Оксентій Каменюк,
Тернопіль

Українці Німеччини підтримали музей „Опілля"

В Бурштині, Івано-Франківська область, Тамара Гусар створила надзвичайно цінний історико-етнографічний музей „Опілля". Йому надали статус державного, хоча він ще має власного приміщення і міститься в гуртожитку енерґетичного технікуму.

Музеєві заздрять історики з обласного центру, ним захоплюються гості з усієї України. Завдяки посадникові міста Мирославові Громкові за музеєм закріплено непогане двоповерхове приміщення, але воно було довго без вжитку і потребує великих грошей на ремонт.

Українці в північній Баварії, а саме парафіяни Греко-католицької громади св. Миколая з Нюрнберґа 14 листопада провели свято врожаю з назвою „А я лечу, мов перелітна птиця, туди, де квітне серденько моє" і перевели всі благодійні внески на користь музею. Його учасниками стали учні суботньої школи, їхні вчителі, батьки та численні гості.

Надзвичайно насиченою, різноманітною та веселою була програма: від частування гарбузовою кашею до веселих сценок та хороводів.

Свято готували Ольга Штрек, Мар'яна і Тарас Жигайли, Вікторія Кошак, Лілія Ортлер. У США і Канаді живе багато вихідців з Бурштина, які добре знають засновницю музею Т. Гусар і могли б провести доброчинну акцію для музею.

Ольга Штрек,
Нюрнберґ, Німеччина

Дочці дали ім'я добродійки

Хочу через „Свободу" подякувати Дарії Ґензі з Ню-Йорку, яка уже 10 років допомагає нам пресою, книгами, дарунками. На її честь ми назвали свою донечку, яка навчається в 2-ій клясі.

Надіємось, що вона буде такою ж добродійкою, як Д. Ґенза.

Свілана Колісник,
с. Княжпіль,
Хмельницька область

Шановні дописувачі!

Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропонованих редакції матеріялів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто три-чотири сторінки машинопису, через два інтервали. Редакція залишає за собою право скорочувати довгі тексти і виправляти їх згідно з чинним правописом. Просимо утримуватися від відступів від обраної теми для опису сторонніх щодо неї питань.

Редакція

НАУКА

Володимир В'ятрович працюватиме в Гарварді

КЕМБРИДЖ, Масачусетс. – Цього року на запрошення Українського наукового інституту Гарвардського університету стажуються багато вчених з України. Серед них – відомий громадський діяч, історик і архівіст Володимир В'ятрович.

Як історика В. В'ятровича завжди цікавила боротьба за незалежність на Україні у XX ст. Звідси і його зацікавлення до поглибленого вивчення таких проявів визвольного руху, як Організація Українських Націоналістів (ОУН), Українська Головна Визвольна Рада (УГВР) та Українська Повстанська Армія (УПА), а також репресивна політика різних окупаційних режимів щодо цього руху.

У Гарвардському університеті В. В'ятрович працюватиме з архівом Миколи Лебедя та досліджуватиме діяльність цього відомого провідника ОУН, співзасновника УГВР, голови дослідно-видавничого бюра „Пролог". М. Лебедь залишив свій архів Гарвардському університетові, і вже у 2004 році ці матеріяли були описані в університетському бібліотечному каталозі і стали доступними для вчених.

В. В'ятрович належить до молодого покоління істориків. Він скінчив студії історії в Національному університеті ім. Івана Франка у Львові. У 2004 році захистив в Інституті українознавства ім. Івана Крип'якевича Національної Академії Наук України кандидатську дисертацію на тему історії закордонних рейдів УПА. Відтак працював дослідником в цьому Інституті, а пізніше очолив архів новоствореного Українського інституту національної пам'яті.

У 2002 році у Львові В. В'ятрович заснував Центр дослідження визвольного руху (ЦДВР) і керував працею Центру до 2008 року. Відтоді він очолює вчену раду ЦДВР. Центр є незалежною науковою громадською організацією, що вивчає найрізноманітніші аспекти українського визвольного руху XX ст. Зокрема історію державних утворень, громадсько-політичних рухів та військових формацій, також каральнорепресивну політику окупаційних режимів на українських землях у XX ст. (див. http://www.cdvr.org.ua/). З рамени ЦДВР В. В'ятрович чимало доклався до створення Музею-меморіялу жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького" у Львові.

У 2008 році Президент Віктор Ющенко призначив В. В'ятровича директором Галузевого державного архіву Служби безпеки України. Цю посаду він займав до приходу Віктора Януковича до влади.

Особлива заслуга В. В'ятровича як керівника архіву СБУ полягає в успішному започаткуванні процесу масового розсекречення архівів КҐБ (пов'язаних з Голодомором, репресіями, боротьбою проти УПА, ОУН) та у підготуванні юридичної бази для передання архіву СБУ центральним державним архівам, які керуються загально прийнятими в Европі засадами відкритого громадського доступу до архівної інформації.

Цей процес був негайно припинений сьогоднішньою „реґіональною" владою. Новий голова СБУ Валерій Хорошковський оголосив намір згорнути процес розсекречення та оприлюднення архівних документів. Він заявив, що „ту правду, яку потрібно було донести українському народу, було донесено... Завданням служби, перш за все, є оберігати свої секрети та охороняти закони, які ці секрети створили".

На це у В. В'ятровича одна відповідь: „Правда можлива тільки в повному обсязі. Жодних фраґментувань правди не повинно бути. Ця правда є в архівах і вона має бути відкрита".

Крім В. В'ятровича, в Українському науковому інституті Гарвардського університету цього року працюватиме ціла низка вчених з різних міст України (Києва, Львова, Ніжина), а також з Англії, Німеччини та США.

Володимир В'ятрович

Такі численні можливості для дослідників постали завдяки щедрості української громади, яка з великою послідовністю підтримує заходи Фонду Катедр українознавства, а через нього – центри української науки в Гарвардському та Колюмбійському університетах.

Фонд Катедр українознавства

Верховний Архиєпископ Української Православної Церкви в США Антоній.

Президент Українського Конґресового Комітету Америки Тамара Ґалло-Олексій.

Сенатор Чарльз Шумер.

Віліям Поп, колишній радник Місії США в ООН.

Депутат Верховної Ради Анатолій Гриценко.

В соборі...

(Закінчення зі стор. 1)

коп Стемфордський УКЦ Павло Хомницький, Архиєпископ Української Православної Церкви в США Антоній.

Серед високих гостей – сенатор Чарльз Шумер, Посол України у США Олександер Моцик, Постійний Представник України в ООН Посол Юрій Сергеєв, колишній міністер оборони України, депутат Верховної Ради і голова партії „Громадянська позиція“ Анатолій Гриценко.

Вела церемонію президент Українського Конґресового Комітету Америки Тамара Ґалло-Олексій. В ході ведення вона зачитала лист від губернатора штату Ню-Джерзі Кріса Крісті.

Під час Панахиди співав Український хор „Думка“ з Ню-Йорку, під дириґентурою Василя Гречинського.

У своєму виступі сенатор від штату Ню-Йорк Ч. Шумер, між іншим, сказав: „Я, як людина, яка бореться і виступає проти Геноциду, почуваюсь зобов’язаним взяти участь у цій церемонії. Це – дуже важливий обов’язок. Якщо не говорити і не згадувати про геноцид, він може повторитися у будь-якому куточку світу“.

Унеможливити подібні трагедії у майбутньому закликав на церемонії народний депутат України А. Гриценко: „Понад 7 мільйонів людей загинуло. Це страшний удар по генофонду української нації. І ми молимося за те, щоб такого ніде не було у світі. Я вдячний українській громаді у США за те, що Голодомор визнають геноцидом проти українського народу“.

Також виступили колишній радник Місії США в ООН Віліям Поп, Посол О. Моцик, Посол Ю. Сергеєв, Архиєпископ УПЦ в США Антоній.

На жалобній церемонії у соборі св. Патрика було зачитано Заяву речника Ради Національної Безпеки США Майка Гамера (переслану бюром прес-секретаря Білого Дому), присвячену 77-ій річниці українського Голодомору. Американці, говориться у Заяві, приєднуються до мешканців України та українців по всьому світу у вшануванні пам’яті невинно загиблих. „Голодомор був створений штучно. Це була прорахована спроба зламати волю народу України. Ми віддаємо належне силі та спротиву українців, які пережили неймовірні страхіття і стали навіть сильнішими. Сполучені Штати вдячні за дружбу та співпрацю з українським народом. Як вільних людей нас об’єднують не лише пам’ять про жертв Голодомору, а і бажання запобігти подібним трагедіям у майбутньому“, – говориться в цьому документі.

Посол України в США О. Моцик зачитав Звернення міністра закордонних справ України Костянтина Грищенка до закордонного українства з нагоди 77-их роковин Голодомору 1932-1933 років в Україні (текст подано на цій сторінці).

Церковні служби та жалобні церемонії вшанування пам’яті жертв Голодомору відбулися у багатьох інших містах США, де проживають українці. *(„Голос Америки“, тижневик „Свобода“)*

Український хор „Думка“ з Ню-Йорку під час Панахиди. *Фото: Степан Слуцький*

Звернення до закордонного українства з нагоди 77-их роковин Голодомору 1932-1933 років в Україні

Міністер закордонних справ України Костянтин Грищенко надіслав звернення з приводу роковин Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні, яке вміщуємо.

В останні дні листопада українці усього світу та міжнародне співтовариство єднаються у скорботі за мільйонами невинних жертв однієї з найбільш гуманітарних катастроф людства – Голодомору 1932-1933 років в Україні.

Історія українського народу сповнена чималої кількости сумних сторінок і випробувань. Однак, гострий біль від трагедії, яка спіткала нас у мирний час, залишається відчутним і сьогодні.

Немилосердний сталінський режим не міг змиритися з існуванням вільних та непокірливих селян. Голодомор став його цинічною відповіддю на опір народу насильницькій колективізації, а багата хліборобна Україна постала перед загрозою голодного винищення її працелюбного населення.

Наш святий обов’язок сьогодні і в подальшому робити все, щоб пам’ять про загиблих від штучного голоду українців та представників інших націй залишалася живою для нинішніх і прийдешніх поколінь, слугуючи перестОрогою на майбутнє.

Світова підтримка та співпереживання додає Українському народові духовної сили і впевнености у побудові незалежної демократичної держави, найвищою цінністю якої є права та свобода громадянина.

Щиро ціную зусилля закордонного українства з поширення правди про причини і наслідки Голодомору.

Слова вдячности адресую всім країнам і народам, які поділяють нашу жалобу, допомагають відродити та зберегти пам’ять про пережите лихоліття.

Хочу, щоб у ці поминальні дні ми звернулися у спільній молитві до Всевишнього:

„Упокой, Господи, душі невинно убієнних, а нам, нині сущим, даруй мудрість уникнути трагічної долі минулих поколінь! Вічна пам’ять!“.

Костянтин Грищенко

У Чикаґо відзначили річницю Листопадового чину

Відкриття свята в Чикаґо. Фото: Лука Костелина

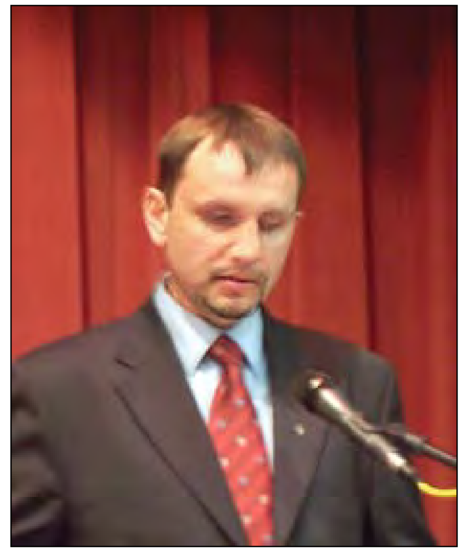
ЧИКАҐО. – 31 жовтня заходом Ілинойського відділу Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) українська громада Чикаґо відзначила 82-гу річницю Листопадового чину. Відзначення почалося апелем комбатантських і молодіжних організацій, які зі своїми прапорами вийшли на сцену й стали перед плякатами з символікою, яка нагадувала про славний день. Внесення прапорів довершили Українські Американські ветерани, відтак було виконано гимни США та України.

Святкову програму відкрив голова відділу УККА д-р Олесь Стрільчук, який запропонував вшанувати пам'ять героїв під звуки мелодії „Ой, у лузі червона калина". Ведучою була Наталія Ільків. Мистецьку програму розпочав хор Осередку ім. Миколи Павлушкова Спілки Української Молоді під дириґентурою Володимира Поповича.

Святкове слово виголосив д-р Володимир В'ятрович, який був директором архіву Служби безпеки України до обрання Президентом Віктора Януковича.

Дует Христини Косач та Адріяни Попович виконав пісню „Лебеді материнства".

Учні школи українознавства „Рідна школа" Софійка Крицун, Іринка Петрик та Артур Конопка виконали декламацію „Листопадове свято".

Доповідає д-р Володимир В'ятрович.

Завершенням концертної частини свята був виступ ансамблю народних інструментів „Прикарпаття" під проводом художнього керівника Богдана Бойчука (солісти Катерина Кравчук, Ярослав і Степан Ворожбити).

Співом національного гимну було закінчено відзначення Листопадового чину.

Лука Костелина

На честь роковин Народного дому

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Ню-Джерзі. – 19 вересня в Українському народному домі відбувся пікнік, присвячений роковинам його заснування в 1919 році. Засновники придбали будинок в долині міста, на Ґренд-стріт. Друга хвиля еміґрації збудувала нове приміщення Народного дому в 1958 році. Завдяки новій хвилі еміґрації та при істотній підтримці давніх членів Народного дому почало відновлюватися громадське життя у Джерзі-Ситі.

Голова Народного Ддому Ігор Колінець (справа) вітає директора Українсько-Американської Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч" Ярослава Завійського – головного спонзора пікніка.

На пікнік прибуло близько 180 гостей. Урочиста частина, яку підготувала та провела Оля Николин, була присвячена Дню Незалежности України. На сцені виступили дівочий співочий ансамбль у складі Миросі Греб, Маряни Николин, Дани Бартків, Марічки та Софії Сороків, танцювальний гурт „Червона Калина" (керівник і хореограф Надія Лемега). На бандурах грали Богдана Бартків та С. Сорока. Бурхливими оплесками присутні зустріли акторів місцевого осередку Спілки Української Молоді ім. Лесі Українки, які представили сатиричну сценку з українського життя „Сорочинський ярмарок" (керівник Орися Сорока).

рагмент сценки „Сорочинський ярмарок" у виконанні членів місцевого осередку СУМ (справа) Дана Бартків, Богдан Николин, Софія Сорока.

Після урочистої частини відбувся обід і льотерії. До розигри було представлено багато призів від різних спонсорів, а головний приз – телевізор від корпорації „Міст. На закінчення відбулася забава під чарівні мелодії гурту „Черемош" (керівник Роман Радзіх). Спонзорами були також Українсько-Американська Федеральна кредитова коопертива „Самопоміч" (відділ у Джерзі-Ситі, віце-президент Ярослав Завійський), Федеральна кредитова коопертива „Самопоміч" у Ню-Йорку (президент Богдан Курчак), „East Village Meat Market" (власник Юліян Бачинський, управитель Андрій Ільницький), компанія „Міст" (головний управитель Наталія Брандафі), „Pechters Bakery" (головний управитель Тереза Чубак), „Закордонна газета" (головний редактор Петро Рибчук), „Нова газета" (видавець та головний редактор Валентин Лабунський).

Льотерію спонзорували Мар'ян та Анна Білі, Галина Гаврилюк, Олександер Галущак, Ніна Ковбаснюк, Анна Чуйко-Рожій, Ілля Шевчук, Параскевія Шеремета, СУМ. Вінок подарували Степан та Петро Гальковичі.

Серед жертводавців під час пікніку були з церкви свв. Петра та Павла в Джерзі-Ситі о. Василь Путера, Анна Малиновська, Андрій та Ольга Ільницькі, Ярослав та Галина Малиновські, Ігор та Надія Салабаї, Теодор та Ірена Ванки, Стефан і Анна Малиняки, Любомир та Ірина Струмінські, Ігор та Галина Когути, Іван Бик та багато інших. Головний приз льотерії виграли Віталій та Таня Кулії, які подарували телевізор Народному дому.

Оксана Бартків

Ведучі Ольга та Мар'яна Николини.

Місцевий танцювальний колектив „Червона Калина" (керівник Надія Лемега).

Орестові Дейчаківському вручено державний орден „За заслуги“

ВАШІНҐТОН. – 12 листопада у приміщенні Посольства України в США відбулася урочиста церемонія вручення ордена „За заслуги“ III ступеня старшому радникові Комісії США з питань безпеки та співробітництва в Європі (Гельсінкської комісії) Орестові Дейчаківському, яким він нагороджений згідно з указом Президента Віктора Ющенка з січня 2010 року.

Вручаючи високу державну нагороду, Посол України Олександер Моцик висловив вдячність О. Дейчаківському за видатну ролю як одного з провідників української діяспори в США, а також за його особистий внесок у відновлення та розвиток незалежної Української держави.

О. Дейчаківський – співзасновник „Вашінґтонської групи“ та її президент у 1998-2000 роках, один з провідних експертів з питань українсько-американських відносин, активний борець за права українських дисидентів за часів колишнього СРСР, міжнародний спостерігач на усіх президентських та парляментських виборах в Україні.

О. Дейчаківський неодноразово брав участь у підготуванні та проведенні через Конґрес США законопроєктів та заяв, зокрема пов'язаних із забезпеченням прав людини та демократії в Україні, з Чорнобильською трагедією, вшануванням пам'яті жертв Голодомору.

О. Дейчаківський – ініціятор та учасник численних слухань і зустрічей, присвячених Україні, які проводилися Комісією з питань безпеки та співробітництва в Європі у Конґресі. (*Посольство України в США)*

Посол України Олександер Моцик (праворуч) вручає державну нагороду Орестові Дейчаківському.

Д-р Борис Люшняк призначений заступником головного лікаря США

ВАШІНҐТОН. – 20 жовтня контр-адмірал Борис Люшняк, асистент-комісіонер і директор у справах протитерористичної політики і небезпечних подій при Управлінні контролі харчів та ліків одержав підвищення – посаду заступника головного лікаря США. Д-р Б. Люшняк перейде на нову посаду наприкінці листопада.

На новому становищі д-р Б. Люшняк буде першим дорадником головного лікаря США у справах охорони національного здоров'я, а водночас керуватиме 6,400 офіцерами Служби охорони здоров'я США.

Контр-адмірал Б. Люшняк походить з Чикаго і є сином іміґрантів, які пересились до США після Другої світової війни. Початкову освіту він здобув в місцевій українській парафіяльній школі, був активним членом Пласту. Медичні студії завершив в Нортвестерн-університеті в Чикаґо, а згодом одержав маґістерський диплом з охорони здоров'я від Гарвардського університету.

У 1988 році д-р Б. Люшняк почав свою державну кар'єру при Службі охорони здоров'я США як лейтенант у розвідувальний епідеміологічній сфері. Попри щораз більш вимогливі наукові і адміністративні заняття, він відбув низку спеціяльних відряджень в США та за кордоном, спрямованих на подолання наслідків стихійних і зумисних лих. У 2000 році він дістав ранґу капітана, у 2006 році – контр-адмірала молодшого ступеня, а в липні цього року – контр-адмірала старшого ступеня.

Контр-адмірал Борис Люшняк

Своє професійне життя д-р Б. Люшняк доповнює обов'язками ад'юнкта-професора дерматології у Військовому університеті оздоровчих наук та дерматолога при Національному морському медичному центрі в Бетезді, Мериленд.

Д-р Б. Люшняк є членом низки американських та українських наукових і професійних товариств, отримав чимало службових нагород та професійних відзначень. Він одружений з лікаркою Патрицією Кусумано. Вони мають дочок Ларису і Стефанію.

Роман Б. Воробець

Відзначили 60-ліття Осередку Спілки Української Молоді

КЛІВЛЕНД, Огайо. – Відзначення 60-ліття Осередку Спілки Української Молоді (СУМ) ім. гетьмана Богдана Хмельницького почалося з відкриття тематичної виставки 8 жовтня в Українському музеї-архіві. Її експозиція яскраво проілюструвала славну історію цієї молодіжної української організації, створеної в жовтні 1950 року групою ініціяторів у складі Василя Мудрака, Михайла Яремка, Володимира Хоми та Петра Гупаловського.

При вході до музею увагу відвідувачів привернув плякат з словами з вірша Василя Симоненка: „Доки живеш – мрій і шукай!". На виставці були представлені документи, фотографії, нагороди, відзнаки, грамоти, подяки.

Окремі розділи виставки були присвячені засновникові СУМ Миколі Павлушкову і гетьманові Богданові Хмельницькому. Виставку організували в музеї Володимир Цішкевич, Оксана Рабосюк, Ольга Міґелич, Оксана та Богдан Рошецькі.

Серед ювілейних імпрез найбільш знаковим був баль дебютанток, влаштований Осередком СУМ в астродомі Катедрального собору св. Йосафата в Пармі 23 жовтня. О 6-ій год. вечора публіка у вечірніх строях заповнила святково прикрашену залю. Свято відкрили ведучі Наталія Махлай та Мішель Шидовка, які надали слово для привіту голові Крайової управи СУМА Андрієві Бігунові з Ню-Йорку. Він побажав дебютанткам успіхів у навчанні і звершення їх мрій.

Марко Дячун представив колишніх голів Осередку, які доклали чимало зусиль для розвитку організації. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять сумівців, які відійшли з життя.

Далі мала слово голова Осередку СУМ О. Міґелич, яка звернулася до дебютанток з вітанням.

Христина Міґелич та Василь Рабосюк представили дебютанток поіменно. Під урочистий марш дівчата у білосніжних суконках, в оточенні своїх батьків через білу заквітчану браму увійшли до залі, де їх супроводжували юнаки-ескорти. Наче білі лебеді „пливли" у залі Юля Твардовська з Матеєм Бетлеєм, Адріяна Краснянська з Стефаном-Михайлом Дубенком, Наталія Сива з Ериком Плетом, Марта Коцубаєва з Любомиром Яцківим, Софія Смеречинська з Романом Муралем, Михайлина Ющишин з Данилом Мацехом, Ліда Апостолюк з Лукою Курилюком, Соломія Зборовська з Олександром Шемечком, Юлія Ванчосович з Андрієм Дроздом, Богдана Зборовська з Любомиром Гусаком, Христина Балешта з Нестором Семенюком, Олександра Боївка зАроном-Міхаелем Вінстоном, Олеся Рабосюк з Адамом Лішнянським. Красуні – відмінниці навчання, закінчили „Рідну школу", шанують українські традиції, захоплюються мистецтвом, люблять спорт.

З привітанням до дебютанток звернувся капелян СУМ о. Михайло Кулик, який водночас провів спільну молитву. Як наказ своїм ровесникам звучав вірш Марії Помірчої, який прочитала дебютантка Л. Апостолюк.

Під звуки вальсу закружляли в танці дебютантки з ескортами. Потім був вальс з батьками.

На згадку про цю хвилюючу подію кожен мав нагоду придбати гарно оформлену пам'ятну книгу „60-ліття Осередку СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького в Клівленді". У виданні вміщено вітальні листи на адресу Осередку від Митрополита-Архиєпископа Стефана Сороки, Владики Пармської єпархії Івана Бури, Українських Злучених Організацій Огайо, Організації Оборони Чотирьох Свобід України, Комітету опіки над пам'ятником і цвинтарем колишніх вояків Української Повстанської Армії в Пармі, Українського католицького собору св. Йосафата та Української греко-католицької церкви Покрова Пресвятої Богородиці, Крайової управи СУМА, Окружної управи Союзу Українок Америки, Станичної Пластової Старшини в Клівленді, кредитових кооперативів „Самопоміч" і „Основа", численних приватних осіб.

На вечорі грала оркестра „Ключ" з Торонто.

Василь Романчук

Дебютантки з ескортами (зліва): Юля Твардовська з Матеєм Бетлеєм, Адріяна Краснянська з Стефаном-Михайлом Дубенком, Наталія Сива з Ериком Плетом, Марта Коцубаєва з Любомиром Яцківим, Софія Смеречинська з Романом Муралем, Михайлина Ющишин з Данилом Мацехом, Ліда Апостолюк з Лукою Курилюком, Соломія Зборовська з Олександром Шемечком, Юлія Ванчосович з Андрієм Дроздом, Богдана Зборовська з Любомиром Гусаком, Христина Балешта з Нестором Семенюком, Олеся Рабосюк з Адамом Лішнянським.
Фото: Оля Міґелич

Відбулася благодійна акція „Осінній сніданок"

НЮ-МІЛФОРД, Ню-Джерзі. – За традицією, на початку листопада американська благодійна організація „Нова надія для дітей" проводить „Осінній сніданок" – святкове прийняття з метою збору фондів на утримання дитячих будинків в Одеській області.

В цьому році це свято відбулося 7 листопада в клюбі „Лицарі Колюмба" вже вдев'яте. Екзекутивний директор Меріен Олсен, нагороджена орденом княгині Ольги, зуміла за ці роки згуртувати однодумців, переважно з числа американців, які перейнялись долею сиріт в далекій та невідомій для них Україні.

Акцію підтримало Постійне представництво України при ООН, вітальну грамоту від Посла України при ООН Юрія Сергеєва зачитав радник Олександер Павліченко, який прибув на цей захід разом з дружиною та двома дітьми. На прийнятті було понад 600 гостей, яких вітали співом сестри Надійка та Наталія Павлишини (гурт „Чисте джерело" з Ню-Йорку). Присутні спілкувалися, слухали українські та американські пісні, дивилися прозірки про діяльність організації, спрямовану на покращення умов життя сиріт в Україні, брали участь у виграшках. Завдяки їхнім пожертвам діти трьох сиротинців в Україні на день св. Миколая та на Різдво отримають подарунки з-за океану.

Марта Кокольська,
радник Постійного представництва України при ООН

Організатори та учасники благодійної акції „Осінній сніданок".

Новини з Наукового Товариства ім. Шевченка

Дослідження про українців Нью-Йорку – Нью-Джерзі

НЮ-ЙОРК. – 23 жовтня в Науковому Товаристві ім. Шевченка відбулася спільна доповідь Олега Воловини і Василя Лопуха на тему „Географія розселення українців у Метрополії Нью-Йорк – Нью-Джерзі: історична ретроспектива та сучасність"

Українці в США – головний предмет наукових досліджень створеного при НТШ-А у 2009 році Центру демографічних і соціо-економічних досліджень. Доповідачі представили результати нових досліджень, які базуються на офіційній статистиці – про мову спілкування українців вдома і про вартість будинків, які є у власності українців, та фраґмент з аналітичного звіту, який був виконаний на замовлення Кредитової Спілки „Самопоміч" у Нью-Йорку.

У першій частині доповіді В. Лопух звернув увагу на зміст окремих термінів, що ними послуговуються у своїх дослідженнях доповідачі. Ці терміни відповідають змістові категорій статистичних показників Бюра перепису населення США. Коли йдеться про „українську діяспору", то до цієї категорії можна зарахувати тих , хто народжений в українських родинах (біологічна дефініція), і тих, хто себе вважає українцем (етнічна дефініція). Коли йдеться про „міґрацію", то головним критерієм є „країна народження", а термін „мова" означає – „мова спілкування вдома".

Оскільки іміґрація українців до США має кілька періодів, а основний акцент робиться на зіставленні нових іміґрантів, яких прийнято називати „Четверта хвиля" відносно усієї української діяспори у США, то ця категорія включає народжених в Україні, що приїхали до США після 1990 року і вважають себе українцями, тобто тут йдеться про „етнічну належність" і про „країну народження" (в анкеті перепису немає питання про країну народження). Тут також включається тих, хто приїхав після 1990 року, але народилися в інших країнах. Усіх інших українців, що народилися в США, або приїхали до США в період до 1990 року, зараховується до категорії „не Четверта хвиля".

Коли йдеться про етнічну належність, то треба брати до уваги, що в анкетах перепису, або в анкетах щорічних опитувань, які проводить American Community Survey (ACS), окрім однозначного визначення етнічности, можна також вказувати на дві етнічні належності: „First ancestry" і „Second ancestry" – це стосується родин, де є змішані шлюби і вони самі визначають свою етнічну належність. Таким чином, офіційна статистика про українців представлена саме цими категоріями.

Згідно з офіційною статистикою, найчисельніша популяція українців у метрополії Нью-Йорк – Нью-Джерзі –123,738 осіб. Проте, зазначив В. Лопух, тут не враховано нелеґалів. Очевидно, що реальна кількість українського населення буде дещо більшою, ніж офіційні дані. Географія розселення і динаміка популяції українців у метрополії не є сталими. Якщо розглядати українську громаду без „Четвертої хвилі", то спостерігається її старіння і скорочення приросту населення. Зокрема у 1980 році в Метрополіїї проживало 83,240 українців, народжених у США, а вже у 2006 році їх було 73,400. Окрім того, існує внутрішня міґрація, яка залежить від особливостей розвитку міської аґломерації, зміни вартости проживання, наявности робочих місць та ін.

На загальну кількість українського населення суттєво вплинула „Четверта хвиля". У переписі населення 2000 року зафіксовано 33,255 леґальних іміґрантів з нової хвилі. Проте вже у 2006 році кількість українців, що прибула до Метрополії в період 1991-2001 років зменшилася до 27,310 осіб. Також різко зменшився приплив нових іміґрантів в період від 2002-го до 2007 року, їх чисельність становила тільки 5,907 осіб.

Незважаючи на те, що з прибуттям „Четвертої хвилі" кількість українців у метрополії дещо зросла і це сповільнило загальну динаміку скорочення популяції українського населення але, на жаль, і в метрополії загалом, і в самих Нью-Йорк та Нью-Джерзі спостерігається зменшення кількости українців, і ми маємо від'ємні показники, зокрема: в Нью-Йорку (-4.9 відс.), в Нью-Джерзі (-2.3 відс.) і в Метрополії (-3.9 відс).

Розглядаючи географію розселення українців „не Четвертої хвилі" і „Четвертої хвилі", В. Лопух зазначив, що основні місця поселення представників з „Четвертої хвилі" – це Бруклин – (56.1 відс. від загального числа українців, мешканців Бруклину), Квінс (27.1 відс.), Статен Айленд (26.5 відс.), а в Мангетені проживає 11,2 відс. нових іміґрантів. Особливу увагу було звернуто на те, що в окремих частинах метрополії: західня частина Мангетену, південно-східня і центрально-західня частини Квінсу, Статет Айленд – мають позитивну динаміку росту українського населення, а в західньому і східньому Бронксі; північному Мангетені; центральному, південно-східньому і південно-західньому Бруклині є від'ємна динаміка за усіма категоріями українського населення. У ню-джерзійській частині метрополії позитивний показник росту українського населення спостерігається в усіх західніх „кавнті" – від Мерсеру до Сасексу , а скорочення популяції зафіксовано в „кавнті" Берґен і Пасейк.

Особливе зацікавлення викликала інформація, яку подав О. Воловина – про мову спілкування вдома і вартість будинків, які є у власності українців.

Важко повірити, але станом на 2006 рік в метрополії українською мовою вдома розмовляли 14.1 відс., а російською – 26.8 відс.. В нью-йоркській частині – українською розмовляють 13.8 відс. і російською – 34.9 відс.. Дещо краща ситуація в ню-джерзійській частині де розмовляють: українською мовою – 14.8 відс., а російською – 12.9 відс.

Доповідач дав пояснення, в чому причина такої дивної, на перший погляд, мовної ситуації. Якщо розглянути статистичний показник – „мова спілкування вдома" за періодами прибуття іміґрантів з України, то можна бачити, що серед прибулих 1991-1995 років українською мовою розмовляли 18.3 відс. і російською – 74.5 відс. Як відомо, саме в цей час до США прибували іміґранти з України, здебільшого неукраїнського походження і головним чином російськомовні. Тільки після 1994 року, коли Україна стала учасником льотерії „зелена карта", починає змінюватися співвідношення між україно- та російськомовними українцями.З тих, хто прибув до США в період 1996-2001 років, українською мовою розмовляють 30.5 відс. і російською – 65.8 відс., а серед прибулих в період 2002-2007 років українською мовою розмовляють 39 відс. і російською – 57 відс.

Щоб зрозуміти певні особливості мовної диспропорції, яка виникла внаслідок прибуття „Четвертої хвилі", доповідач звернув увагу на особливості розселення в районах Нью-Йорку. У Бруклині поселилося 68.4 відс. російськомовних іміґрантів з України і тільки 13.6 відс. україномовних. На Статен Айленді – 11.9 відс. україномовних і 36.7 відс. російськомовних. Перевага україномовних є тільки у Квінсі, де україномовних – 29.5 відс., а російськомовних становлять 26.2 відс.; у Мангетені кількість україномовних є вищою (10.5 відс.) від російськомовних (8.9 відс.) і в Північних „кавнті" ню-йоркської частини метрополії україномовних є 11.7 відс. та 7.3 відс.

Статистика іміґрантів з України за показником „мова спілкування вдома" спростовує усталений стереотип, нібито нові іміґранти – це тільки вихідці з західніх областей України і що це переважно сільське населення і т. д.

Знаючи реалії України щодо того, що російськомовне населення – це головним чином мешканці великих промислових міст Північно-Східньої та Південної України можемо стверджувати, що нова хвиля іміґрантів складається з представників усіх реґіонів України, серед яких домінують вихідці зі сходу України.

Очевидно, що серед іміґрантів з України є представники різних етнічних груп (національностей), які можуть мати іншу мову спілкування вдома, в даному випадку йдеться про російську, але відповідаючи на запитання „країна народження", вони вказують – „Україна", тому потрапляють до категорії українського населення в Америці. Проте, зауважив О. Воловина, ми беремо до уваги тільки тих, хто, відповідаючи на запитання про етнічну належність, вказує, що він чи вона є українського походження і приїхали з України.

Значно краща мовна ситуація, щодо української мови в ню-джерзійській частині Метрополії. Зокрема в Есексі 23 відс. україномовних і 17.9 відс. – російськомовних, від 14 відс. до 16 відс. українською мовою розмовляють вдома в Юніоні, Ворені – Сасекс-Моріс, Пасейку, Мідлсексі, Гадсоні, Гантердон-Сомерсеті, Мерсер-Мідлсексі.

Не менш цікавою виявилася інформація про вартість будинків, які є у власності українців. Понад 56 відс. українців, мешканців метрополії, є власниками будинків, середня вартість яких становить 509,305 дол.. Рівень цих показників є вищим, ніж для усіх мешканців Метрополії в цілому, де відповідно власники будинків становлять 53.7 відс., а сердня вартість будинків – 450,200 дол.

Особливе зацікавлення викликала інформація про власників будинків серед „Четвертої хвилі". 26.2 відс. нових іміґрантів є власниками будинків, з них, 38.6 відс. – з числа тих, хто приїхав до США в період з 1991-го до 1995 року, і 18.1 відс. – в період з 1996-го до 2001 року. Вартість будинків у власності представників „Четвертої хвилі" дуже подібна за своїми показниками до вартости будинків „не Четвертої хвилі" і, що найбільш цікаво, 6.6 відс. або 202 власники мають будинки, вартість яких перевищує 1 млн. дол.

Дещо інша картина в частині Нью-Джерзі. Власниками будинків з найвищої категорії вартости є тільки представники „не Четвертої хвилі", проте середня вартість будинків „Четвертої хвилі" є доволі високою: від 250 тис. дол. до 750 тис. дол.

Аналіза і оцінка вартости будинків і кількість домовласників свідчить про те, що нові іміґранти є прагматичними, більше уваги надають рівневі матеріяльного добробуту своїх родин. Окремі з них намагаються жити в престижних і дорогих місцевостях. Звичайно, існує цінова різниця нерухомостей між Нью-Йорком і Нью-Джерзі. Тому ми можемо бачити, як зменшується кількість представників „Четвертої хвилі" у Нью-Йорку а зростає в Нью-Джерзі.

Після доповіді присутні мали ряд запитань. Зокрема – чому анкета Перепису 2010 року мала всього 10 запитань? І як треба було відповісти на запитання про расову належність? Бо у кількох українських газетах та й в ряді аґітаційних повідомлень закликали, щоб у відповіді на запитання про расу писати – „Ukrainian".

В. Лопух пояснив, що анкета перепису чітко запитує про расову, а не про етнічну належність, різниця очевидна.

(Закінчення на стор. 18)

Урочисто відзначено...

(Закінчення зі стор. 1)

України, голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони, який докладно проаналізував політичне і економічне становище України. Доповідач піддав критиці команду Віктора Ющенка, яка змарнувала всенародну підтримку гасел Помаранчевої революції, не мала діяльної програми державного будівництва, не вдалася до системних реформ.

Коли на виборах переміг Віктор Янукович, який впродовж двох років очолював опозиційні партію і уряд, можна було очікувати радикальних кроків щодо реформування економіки, але новий провід також змарнував усі дев'ять місяців перебування при владі. Для досягнення обіцяних результатів новому проводові бракує моральности, відповідальности і професійности, сказав доповідач. А. Гриценко на конкретних прикладів довів рацію цієї тези, зокрема гостро скритикував проєкти податкового кодексу і пенсійної реформи.

На думку доповідача, треба взагалі ліквідувати податкову міліцію і дати малому і середньому підприємництву можливість розвиватися, а також зменшити розмір найвищих пенсій і піднести найнижчі соціяльні виплати, які тепер різняться між собою у 75 разів. Пенсії повинні залежати від трудового стажу, розміру платні, з урахуваннями особливих умов праці.

Провід В. Януковича привів до великого занепаду війська, сказав А. Гриценко.

Водночас не слід розглядати час президентства В. Януковича як катастрофу для незалежности України. Вже останні місцеві вибори показали, що підтримка його партії з боку населення зменшилася у два рази. Зосередження усіх функцій управління в руках однієї особи може полегшити працю його наступника, котрий повинен мати національну свідомість і европейське спрямування. Суспільство повинно перебороти байдужість, преса має стати політичною силою, яка постійно контролювала б урядові структури, а опозиційним партіям слід об'єднатися в єдиній політичній течії, щоб на парляментських виборах гідно протистояти Партії Реґіонів.

Провідними завданнями є збереження соборности України, розвиток за европейськими стандартами і утвердження в економіці ринкових, конкурентних засад, твердив доповідач.

А. Гриценко заохотив діяспорні організації рішучіше захищати інтереси американців в Україні, повідомляти уряд США про усі випадки хабарництва і шахрайства у ділових взаєминах, а також вимагати від Міжнародного Валютного Фонду контролі за використанням кредитів, які не повинні йти за корупційними схемами.

На бенкеті виступив з промовою генерал-майор Л. Голопатюк, який також зачитав вітання від Постійного представника України в ООН Посла Юрія Сергеєва.

Присутні переглянули відеовітання колишнього прем'єр-міністра України, голови партії „Батьківщина" Юлії Тимошенко, яка не приїхала на ювілей, як було раніше оголошено. Було зачитане вітання від голови Асоціяції українців Казахстану Михайла Парипси.

І. Буртик, А. Лозинський і президент УККА Тамара Ґалло-Олексій вручили грамоти подяки за активну діяльність великій групі громадських діячів. При нагородженні Т. Ґалло-Олексій А. Лозинський зазначив, що УККА вперше в його історії очолила жінка, і звернув увагу на зростання ролі українського жіноцтва у громадському житті.

Віце-президент Української Американської Федеральної кредитової спілки „Самопоміч" Ярослав Завійський вручив І. Буртикові чек на 5,000 дол. для діяльности УККА.

У мистецькій програмі виступили співачка Леся Грабова і хор „Аколада", який духовним гимном України „Боже Великий, Єдиний" завершив офіційну частину бенкету.

На бенкеті виступили голова Всеукраїнської громадської організації „Громадянська позиція" Анатолій Гриценко (зліва) і представник Міністерства оборони України при ООН генерал-майор Леонід Голопатюк.

За головним столом на бенкеті (зліва): Іван Буртик, Анатолій Гриценко, Михайло Козюпа, Аскольд Лозинський, Тамара Ґалло-Олексій з чоловіком Марком Олексієм.

Оперова співачка Леся Грабова на святковому бенкеті.

В дружній бесіді (зліва): Анатолій Гриценко, Івнан Буртик, Володимир Васьків.

На сцені – камерний хор „Аколада" (керівник Богдан Генгало, соліст Дмитро Терлецький). *Фото: Левко Хмельковський*

Віце-президент Української Американської Федеральної кредитової спілки „Самопоміч" Ярослав Завійський (праворуч) вручає Іванові Буртикові подарунок для УККА – чек на 5.000 дол.

ПОСТАТІ

З Єлисаветґраду – у далекий світ

У Петербурзі і Парижі розмовляв українською мовою

Ім'я художника Івана Похитонова відоме у світі. Його картинимініятюри, частину з яких він виконував на червоному дереві, вирізняються філіґранним виконанням, непересічністю художнього бачення та стилю митця. Европа захоплювалася ними ще на початку XX ст. (у 1920-их роках І. Похитонов пішов з життя).

В Росії перша маштабна виставка його творів відбулася в 1963 році, нині там побачив світ повнокольоровий альбом його робіт, кілька видань про творчість художника. В Україні ж твори видатного земляка вперше зустрілися з поціновувачами тільки у 1980 році, коли у Національному художньому музеї відкрилася виставка його робіт.

На Кіровоградщині, де народився мистець у селі Мотронівці, нині Зелений Гай, Знам'янського району, звідки він пішов у світ і куди протягом свого життя не раз повертався, тільки цієї осені, 22 жовтня, напередодні 160-річчя від дня народження художника, відкрилася виставка його унікальних робіт. Річ у тім, що в обласному художньому музеї немає жодної картини відомого мистця. Його твори, до речі, сьогодні дуже цінуються, тож щоб допровадити кілька картин із збірок Національного художнього музею та Київського музею російського мистецтва, знадобилася допомога обласного управління Державної служби охорони.

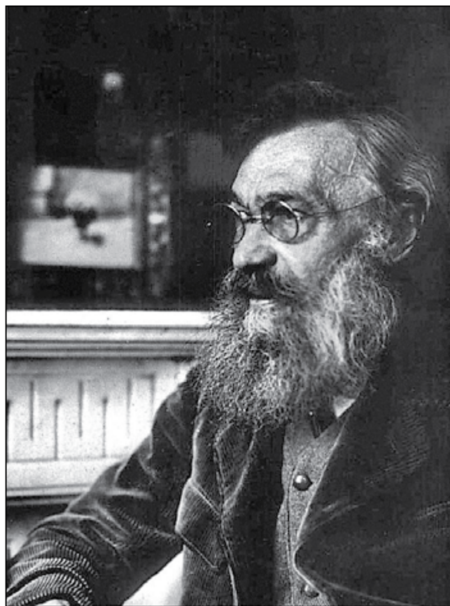
Про те, щоб мати у постійній експозиції обласного художнього музею хоч кілька картин художника-земляка не йдеться. Як зазначила під час відкриття виставки директор музею Тетяна Ткаченко, тривають перемовини з Національним художнім музеєм про повернення до Кіровограда частини особистого архіву художника. Між тим він, як свідчать сучасники, був великим патріотом свого краю, і де б не жив – в Білорусі, Росії, Франції, Бельгії – намагався розмовляти українською мовою.

Ольгерд Бочковський: „Нація – це воля бути нацією"

Про Ольгерда-Іполита Бочковського я вперше почула від літературознавця, проф. Леоніда Куценка наприкінці 1990-их років, коли він повернувся з Чехії, де досліджував тамтешні шляхи Євгена Маланюка. Це був час, коли Україна осмислювала інтелектуальний та мистецький спадок своєї еміґрації (цей процес, очевидно, й досі не завершений), не перестаючи дивуватись її розмаїттю та багатогранності.

Першими, звісно, достукались до серця земляків поети, прозаїки, публіцисти. Науковий спадок еміґрації осмислюється повільніше. Та вже сьогодні ім'я О. Бочковського, яке ще недавно нічого не говорило степовикам, повертається на свою малу батьківщину: цієї осені у містечку Долинська відкрито меморіяльну дошку (скульптор Віктор Френчко) знаному у світі політологові, соціологові, журналістові, який тут народився.

Глава католицької родини Бочковських працював на залізниці, тож якраз на станції Долинська з'явився на світ один з його синів – Ольгерд (брат Тадеуш став католицьким священиком). Після певного часу перебування в Долинській родина перебралася до Катеринослава, де О. Бочковський розпочав навчання. Коли йому виповнилось 14 років, він розпочав навчання у земському реальному училищі, що поруч з двірцем.

Іван Похитонов

Ольгерд-Іполит Бочковський

Це був знаковий для нашого краю навчальний заклад, учнями якого у різний час були Олександер Тарковський, брати Тобілевичі, Євген Чикаленко, Є. Маланюк, Юрій Яновський. Хто ж знав, що Є. Маланюк стане студентом О. Бочковського в Українській господарській академії у Подебрадах, Є. Чикаленко помре майже на руках у О. Бочковського, у їхньому товаристві у Чехії перебуватиме Микола Садовський?

Іван Похитонов. „Весняний день".

В 1903 році О. Бочковський закінчив училище і почав здобувати вищу освіту у Петербурзі – в Політехніці, Лісному інституті. Та небайдужість до революційних подій 1905 року загрожувала арештом, і О. Бочковський подався в еміґрацію. Пізніше він писав: „З московської в'язниці царату я втікав в Европу, немов додому. На жаль, при ближчому знайомстві з Европою, перебуваючи в її серці, я незабаром переконався, що вона далека від того ідеального образу, який у мене витворився там, над Дніпром".

Метою еміґрації був Париж, але другою батьківщиною для нього стала Прага, де у Карловому університеті він завершував навчання і заприязнився з Томашем Масариком, майбутнім президентом Чехословаччини, що потім не раз ставало йому у пригоді.

Оточення і наукові зацікавлення поступово повернули його серце до тієї землі, де він побачив світ, де зростав і мужнів. Він почав глибше цікавитися, досліджувати особливості національного становлення фіннів, поляків, українців. Одна з його перших зрілих робіт – „Поневолені народи царської імперії, їх національне відродження та автономічні прямування" була написана у 1916 році. Через кілька років, коли Київ окупувала денікінська армія, цю наукову роботу О. Бочковського публічно спалили, як шкідливу для Російської імперії. Цікаво було б її оприлюднити сьогодні.

З багатої наукової спадщини О. Бочковського в сучасній Україні опубліковано тільки його головну роботу – „Вступ до націології" (1998 рік, завдяки зусиллям проф. Катерини Шудрі), інші ж праці залишаються невідомими не лише для широкого читача, а й для науковців його батьківщини.

Певною несподіванкою для мене стало те, що крім багатьох праць про етнополітику, націологію (він об'єднав чисельні теорії про нації в єдину науку), О. Бочковський ще й автор підручника „Основи журналізму". Знову ж – чомусь не видано його в Україні.

О. Бочковський під час своєї праці секретарем дипломатичної місії Української Народної Республіки у Празі (1918-1923 роки) створив видавництво „Пізнаймо Україну" і встиг видати 14 книг чеською мовою, які найрізноманітніше представляли його рідну землю. Відомо, що він співпрацював з Іваном Огієнком, друкувався у виданнях, редаґованих Симоном Петлюрою, у газеті „Рада", яку фінансував Є. Чикаленко.

Вже в 1930-ті роки, коли в Україні лютував голод, О. Бочковський очолив Український голодовий комітет, який намагався довести байдужому світові і ситій Европі, що в Україні таки панує біда і вона потребує допомоги. Його звернення до сенатора французького уряду, який не визнавав голоду в Україні, можна назвати зразком полум'яної публіцистики, криком палкого вболівання про долю земляків.

Взагалі його творча спадщина може бути цікавою для нас не лише як суто наукове надбання, а й як практичний порадник, адже основним суб'єктивним чинником у поступі націй він вважав національну свідомість і національну волю. „Нема народів ні великих, ні малих, є лише народи, кожен з яких має право на незалежне існування. Нація – це воля бути нацією", – писав він. Чи не актуально це в наших умовах розгубленості та національного поразництва?

Окремою сторінкою в житті О. Бочковського залишились роки викладання в Українській господарській академії у Подебрадах, де зібрався тодішній цвіт української еміґрації і серед викладачів, і серед студентства. У Чехословаччині було понад 20 тис. українців-вигнанців. Як пише у своїй дослідницькій статті „Філософ з Долинської" відомий краєзнавець і літератор Григорій Гусейнов (тритомник „Незаймані сніги") студент Української господарської академії Є. Маланюк навчальний заклад називав ляболаторією, де культивувався тип новітнього українця. Всього в Подебрадах у ті роки освіту отримали більше як 500 осіб української молоді. А коли уряд Чехословаччини припинив фінансування академії, саме О. Бочковський очолив Товариство прихильників академії, щоб забезпечити самофінансування закладу.

Сам він пізніше викладав соціологію та націєлогію в Українському вільному університеті у Празі. Знаючи 20 европейських, мов щоразу дивував своїх студентів широкою ерудицією, знаннями у багатьох наукових галузях та шляхетною простотою у стосунках.

Наприкінці 1930-их років О. Бочковський побував з виступами у Канаді та Франції, плянувалася така поїздка і до США, але стан здоров'я не дозволив її здійснити. Не встиг він дописати і розвідку „Расизм і арійство", щоб застерегти від проявів фашизму, який тоді активно заявляв про себе. Не встиг, але тепер повертається до земляків, інтереси яких захищав все життя.

Світлана Орел,
Кіровоград

Встановлено пам'ятник Василеві Симоненкові

ЧЕРКАСИ. – 17 листопада на площі біля Палацу одружень було встановлено бронзовий пам'ятник видатному поетові, журналістові і громадському діячеві Василеві Симоненкові. Перший гіпсовий пам'ятник видатному поетові встановили у Черкасах навпроти редакції обласної газети „Черкаський край" у 2006 році з ініціативи тодішнього посадника Анатолія Волошина. Та згодом довелося його прибрати, бо, на думку фахівців, він був неякісний.

Біля пам'ятника Василеві Симоненкові зустрілися приятелі поета – однокурсник Микола Сом і співробітник в редакції Микола Сніжко.

П'ять років місцева влада вирішувала, яким має бути новий пам'ятник, де його встановити. Близько 400 тис. грн. пішло лише на виготовлення нового пам'ятника.

Скульптори Владислав Демйон, Микола Пупир та Юрій Калашник зобразили поета у ході. У правій руці він тримає книжку, лівою торкається серця. Поет обійнятий крилом, яке, за задумом автора, уособлює талант. На пам'ятнику викарбувано уривки з двох віршів: „Ти знаєш, що ти – людина?" та „Спади мені дощем на груди".

Міський голова Сергій Одарич висловив подяку всім колеґам, які брали участь у підготуванні цього проєкту, а також громаді міста, яка впродовж усіх цих років домагалася від влади увічнення пам'яті видатного поета.

На відкритті також були присутні колеґи та друзі поета. Зокрема з Києва приїхав однокурсник В. Симоненка Микола Сом, який привіз у бібліотеки та музеї міста нові видання творів В. Симоненка, перекладених молдавською і латвійською мовами.

Учасники та гості урочистого заходу також почули запис віршів В. Симоненка у його власному читанні, а також у виконанні учасників місцевих літературних студій.

Олександер Костирко

Пам'ятник Василеві Симоненкові в Черкасах.
Фото: Олександер Костирко

Новини з Національного університету „Острозька академія"

Академія – у Европейській асоціяції університетів

ОСТРОГ, Рівненська область. – 21 жовтня в Палермо (Італія) на раді Европейської асоціяції університетів Національний університет „Острозька академія" отримав індивідуальне повне членство. Для навчального закладу такий статус дасть можливість отримувати інформацію про події, тенденції та політичні питання, пов'язані з европейською вищою освітою та науковими дослідженнями. Крім цього, Острозька академія отримає доступ до обмеженої членської зони та членських каталогів, буде брати активну участь в конференціях, навчальних семінарах, інституційних оцінках.

Европейська асоціяція університетів – найбільше европейське університетське об'єднання понад 800 вищих шкіл у 46 країнах Европи.

День народження університету

30 жовтня Національний університет „Острозька академія" святкував день народження у стилі пасіки – під дружні вітання студентського вулика. У цей день всі охочі змогли відвідати ярмарок, де продавали академічний мед і власноруч вироблені студентами прикраси. Офіційною валютою на ярмарку були, звичайно ж, бджоли, які можна було придбати у спеціяльних пунктах обміну. Господар і господиня гостинно припрошували всіх до участи у дійстві.

Була влаштована виставка творчих робіт, де можна було оглянути вишивані вироби, світлини, малюнки та вироби з дерева. Ще однією ориґінальною ідеєю стала виставка малюнків на полях студентських конспектів.

На авкціоні одним з найцікавіших лотів став червоний гребінець від ректора університету Ігоря Пасічника.

Студенти та гості ярмарку викладали з монет бджілку, жертвуючи гроші для сиріт з дитячого будинку.

Вечір усіх національностей

Студенти української філології, літературної творчости та психології під керівництвом викладача катедри української мови Наталії Банацької провели святковий вечір „Тобі, Україно, наші серця!", на якому представили різні національні меншини індоевропейської мовної групи. Це були українці, білоруси, поляки, росіяни, словаки, угорці, румуни, німці, французи, італійці. Піснями різних національностей свято не обмежилось: викладач катедри української мови Лариса Мініч співала вірменською мовою.

Н. Банацька сказала: „Усі ми об'єднані жовто-блакитним прапором і символом України – калиною. Україна – країна для всіх народів, які множать її славу".

Виставка картин Волинського орнаменту

В підземній ґалерії університету відкрилася виставка картин майстрів декоративного розпису Волині. На виставці представлені роботи художників з села Самчики Старокостянтинівського району, Хмельницька область, та з Луцька.

Відроджений самчицький орнамент є унікальним, оскільки мистецтво декоративного розпису частково було втрачене, а раніше такими візерунками прикрашалися стіни будинків, печі, скрині.

У творах Олександра Пажимського з Самчиків, крім орнаментальних квітів, присутні сюжети з української етнічної історії, але кожний образ стилізований і наближений до самчицького орнаменту.

Віктор Раковський – ще один художник, чиї роботи представлені на виставці, – вирішив наблизити свої картини до трипільського орнаменту. До участи була запрошена художниця Галина Черниш з Луцька, яка навчалась розпису в Миргороді

Обговорили проблеми культури української мови

До Дня української мови та писемности 4 листопада катедра української мови університету організувала реґіональну науково-практичну конференцію „Актуальні проблеми культури української мови".

Захід зібрав науковців-філологів з Рівненського державного гуманітарного університету, Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, Міжнародного економіко-гуманітарного університету ім. Степана Дем'янчука, викладачів Острозької академії, аспірантів та магістрантів.

Учасників конференції привітали ректор Острозької академії, проф. Ігор Пасічник і проректор з навчально-виховної та наукової роботи, проф. Петро Кралюк.

Науковці обговорили лінґвістичні, педагогічні, культурно-освітні аспекти культури української мови, мовий етикет у комунікативній діяльності, тощо.

Учасники написали відкритий лист до голови Верховної Ради Володимира Литвина щодо проєкту Закону України „Про мови в Україні", якй був внесений 7 вересня на розгляд Верховної Ради України. На думку науковців Рівненщини, концепція і ключові норми цього законопроєкту суперечать Конституції України та Европейській хартії реґіональних або міноритарних мов.

Олексій Костюченко
Леся Бендюк
Аліса Гордійчук
Анна Козаченко

Ректор Острозької академії Ігор Пасічник (в костюмі пасічника) серед студентів у день народження університету. Фото: Катерина Царицина

СПОРТ

Успішні виступи молодих „січовиків“

14 листопада дві дружини копаного м'яча „Чорноморської Січі“, у яких грали 13- і 14-річні хлопці, провели чергові змагання чемпіонатів своїх вікових груп в юнацьких дивізіях „Моріс кавнті Сакер Ліґи“. Обидва поєдинки відбулися на площі „Бі Медов“ у Випані, Ню-Джерзі. Першими провели змагання „січовики“ з своїми однолітками з клюбу „Ванакі Велі Ред“, яких перемогли вислідом 3:1.

В других змаганнях 14-річні юнаки приймали своїх суперників з клюбу „Ванакі Лейк Лайонс“. В цій зустрічі українці перемогли з вислідом 6:1.

7 листопада відбиванкова дружина „Чорноморської Січі“ взяла участь в турнірі американських відбиванкових дружин у спортовому центрі Ню-Джерзі „Паверзон“.

„Січовики“ виступили в групі п'яти клюбів і закінчили змагання на середньому місці. Вони перемогли команду „Ворен“ (2:0), мали нічию з „Савдерн ВК“ (1:1), поступилися командам „Ворен II“ (0:2) і „Норд-Джерзі ВБК“ (0:2).

В складі відбиванкової дружини виступають Адріян Іваськів, Тома Мандич, Данило Максимович, Назар Гавриш, Роман Кривулич, Марко Завадівський, Стефко Максимович. Присутні були три тренери, які займаються вишколами відбиванкового активу (50 юнаків і юначок) – Михайло Завадівський, Богдан Іваськів та Браєн Томко.

Протягом осінньо-зимових місяців в одному з шкільних басейнів Байону, Ню-Джерзі, в суботні вечори будуть продовжені вишкільні вправи плавацького активу „Чорноморської Січі“ для юнаків і юначок віком до 18 років. Тренування проводить професійна тренерка Марина Ноженко.

Омелян Твардовський

НОВІ ВИДАННЯ

Видано другу частину брошури про участь пластунів у визвольних змаганнях

ПЛАСТУНИ У ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ

Частина 2

Дані зібрав 28-ий Курінь УПС "Верховинки"
Нью Йорк - 2010

НЮ-ЙОРК. – 28-ий Курінь Уладу Пластового Сеньйорату „Верховинки“ видав другу частину збірки матеріялів „Пластуни у визвольних змаганнях“, яку спонзорувала Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Ню-Йорку. В брошурі вміщено ілюстрації Івана Бельського, Ніла Хасевича та Едварда Козака.

Першу частину було видано в 2002 році до 90-ліття Пласту, і вона мала позитивний відгук серед пластової братії, а також української громади.

Після її появи в Україні вийшли дві книжки на цю тему – „Матеріяли до пластового мартиролога (пам'яті Івана Гавдиди)“, Львів, 2003 і „Пласт в українському національно-визвольному русі 1911-1939“, Тернопіль, 2006.

Минуло вісім років від появи брошури, яка була тільки початком, бо ця тема ніколи не вичерпується.

Доповнення до першої брошури видано з нагоди 100-ліття Пласту, яке припадає на 2012 рік. Молоде покоління повинно знати і шанувати численних героїв та посвяту, яку вони виявили у боротьбі за свою державу, виконуючи пластовий обов'язок – бути вірним Богові й Україні. Книжка має 109 сторінок і коштує 5 дол.

Бажаючі придбати цю брошуру можуть звертатися на адресу: O. Kuzyszyn, c/o Plast, Inc., 144 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Оксана Кузишин

Дослідження...

(Закінчення зі стор. 13)

З приводу того, чому нема запитання про етнічну приналежність і як ми можемо знати, скільки українців проживає в США?

Після Перепису 2000 року на всій території США Бюро перепису проводить щорічне опитування населення, яке називається American Community Survey (ACS). Застосовуючи відповідну методику вибіркового опитування і використовуючи Анкету з розширеним переліком питань, де є запитання не тільки про етнічну належність, але й про мову спілкування вдома, вартість будинку, суму позички на купівлю будинку, кількість авт в родині, скільки часу затрачається на доїзд до праці і з праці, про втрату працездатности внаслідок хвороби чи травми (тимчасову чи повну), про освіту та багато інших питань, які дають нам можливість мати докладні інформації про американське суспільство взагалі та про українців зокрема. Окрім того, маючи висліди щорічих опитувань, тепер непотрібно чекати на поновлення інформації аж 10 років, тобто від перепису до перепису.

О. Воловина підкреслив, що результати праці Центру демографічних і соціо-економічних досліджень дають об'єктивну аналітичну базу, на основі якої можна розробляти різні напрямки досліджень. Ця унікальна інформація може бути дуже корисною для наших українських організацій, і Центр готовий співпрацювати з ними.

Пресова група НТШ-А

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Марія Дитиняк передає батуту хору „Дніпро"

Марія Дитиняк

ЕДМОНТОН, Альберта, Канада. – 13 вересня хор „Дніпро" провів свою першу пробу сезону 2010-2011 років. Несподіванкою для співаків стало повідомлення керівника хору Марії Дитиняк про те, що це буде її останній сезон як дириґента хору. Вона й далі буде в колективі, який вона вважає своєю родиною, але передасть батуту іншому.

М. Дитиняк стала дириґентом і артистичним директором хору в 1976 році, після несподіваного упокоєння засновника хору Романа Солтикевича. Вона отримала музичну освіту в Україні, Австрії і остаточно – в Монреалі. В червні М. Дитиняк відзначила своє 50-ліття учительки фортепіяна для кількох поколінь майбутніх аспірантів музики. Вона була засновницею і провідником жіночого вокального ансамблю „Мережі", а тепер є артистичним директором жіночого ансамблю „Дніпрова хвиля" з вибраних членів хору „Дніпро".

В 1972 році М. Дитиняк була серед засновників Українського музичного товариства Альберти, у якому дотепер відіграє важливу ролю. Великою її заслугою була праця над проєктом Фундації Тисячоліття хрещення України, записування духовних концертів Дмитра Бортнянського. М. Дитиняк – автор довідника „Українські композитори: біо-бібліографічний довідник".

За свою працю М. Дитиняк одержала численні нагороди, „Women in the Arts", „City of Edmonton Certificate of Merit" (1975 рік), „Honorary Life Membership in the Ukrainian Professional and Business Club of Edmonton" (1989 рік), нагороду „Гетьман" від Альбертського провінційного комітету Конґресу Українців Канади (1998 рік) і Шевченківську медалю, як найвище признання від КУК.

Найбільш близьким її серцю було проведення дириґентських семінарів під керівництвом Володимира Колесника, який приїздив на ці курси з Торонто. Семінари відбувалися в Едмонтоні протягом 20 років кожного літа. Вони були надзвичайно успішні і приваблювали студентів і співаків з Канади, США, Австралії, Арґентини. Скориставшись перебуванням В. Колесника в Едмонтоні, вона збагатила репертуар хору. В Едмонтоні було поставлено дві опери, хорові-симфонічні твори, були замовлено нові композиції, спеціяльно для хору „Дніпро".

М. Дитиняк – справжній чемпіон української пісні в усій розкішності жанру.

Олеся Талпаш

Концерт в УІА відновленого ансамблю „Нова"

НЮ-ЙОРК. – В недільній серії камерної музики Українського Інституту Америки (УІА) 14 листопада відбувся концерт відродженого ансамблю „Нова", який під керівництвом піяністки Лариси Крупи концертував в інституті у 1980-их протягом 10 років, але перебрався до Ню-Джерзі, де й завмер. Проте „Нова" залишила пам'ять солідно підготовленими програмами, в яких фігурували часто найкращі твори українських композиторів. Ці досягнення Л. Крупи, яка перебрала адміністративний провід музичної серії „Музика в інституті", заохотили управу УІА оживити ансамбль. У складі ансамблю „Нова" брали участь у концерті Л. Крупа (фортепіяно), Ванда Гловацька (чельо) і Андрій Мілявський (клярнет).

Концерт почався з тріо Людвиґа Бетговена, яке було написане 1798 року для клярнету, але грають цей твір також на флейті, скрипці, гобої. Тріо радше бурлескне, ніж духовне, бо за прикладом композиторів того часу Л. Бетговен взяв тему з популярної співогри Венцеля Мюлера „Сестри з Праги", останню ж частину написав у дев'ятьох варіяціях, побудованих на мотиві буфонної канцонети „Я кравець Какду" з комічної опери „Любов моряка" Йозефа Бейґля.

Виконавці керувалися смаком публіки, що полюбляє сонорну бомбастику, тому замість делікатної свободи з лагідним гумором надали музиці дуже поважного тону з виразним суперництвом кожного інструменту, що, судячи з оплесків, публіка радо прийняла.

На вшанування 200-ліття уродин Роберта Шумана А. Мілявський в супроводі Л. Крупи виконав три романси для клярнету і фортепіяна. В. Ґловацька, в свою чергу, зіграла три п'єси, які оригінально були написані для клярнету з фортепіяном, але від довшого часу ці п'єси в більшості виконують челісти. Перша п'єса – це прекрасний любовний дует, де фортепіяно грає тріолі, а чельо – дуолі. В. Ґловацька з Л. Крупою вдало використали цей музичний трюк і внесли у діялог зворушливо жевріючий неспокій.

Вечір закінчено клярнетовим тріо Йоганеса Брамса з 1891 року. Цей раритет поповнив клярнетовий репертуар між квінтетами Вольфґанґа Моцарта і Карла Вебера. Твір здобув велике признання. У його відтворенні кожний виконавець має велику нагоду показати красу і властивості свого інструменту.

Богдан Марків

Багато талантів зросло в музичному світі України

Володимир Луців,
Лондон

Почавши від 1989 року, я щороку відвідую Україну і маю там стільки різних справ, що на їх полагодження залишається щораз менше часу, хоча майже кожний рік додаю декілька днів до запланованого терміну подорожі. Цього року ми відзначили 10-ліття Культурно-мистецького фонду ім. Володимира Луцева у Надвірній не тільки презентацією трьох нових кандидатів на нагороди, але й концертом, у якому взяла участь прекрасна камерна оркестра спеціялізованої музичної школи ім. Соломії Крушельницької зі Львова під керівництвом Марії Гуневич. За останні роки нагороди фонду одержали 38 студентів у категоріях „Мистець", „Науковець", „Громадський діяч".

Але спершу 15 серпня ми поїхали у Карпати, до Микуличина, де наш внук Максим був у молодіжному таборі „Смерічка", на який кожного року приїздить молодь з України, Англії, США, Німеччини.

16 серпня поїхали до Надвірної, де біля пам'ятника Тарасові Шевченкові на нас чекав Руслан Дорожівський, колишній дириґент Львівського оперного театру. Він організував повну симфонічну оркестру, єдину в Івано-Франківській області, робить проби у театрі-філармонії. 17 серпня до музею Надвірнянщини приїхала Уляна Молчко, піяністка, доцент Дрогобицького музичного інституту, яка живе у Стрию. Два роки тому вона видала дві збірки пісень і музики Остапа Бобикевича, який не раз акомпаніював мені під час моїх виступів у Мюнхені. В музеї ми переглянули рецензії у моїх архівах і знайшли близько 20 заміток про О. Бобикевича. У. Молчко має ще переглянути концертові програмки, яких є близько 500, щоб знайти додаткові матеріяли про нього.

18 серпня до музею приїхав Петро Боднарчук, учитель історії з села Братишів, де народився визначний український скульптор Григор Крук. П. Боднарчук вже багато років збирає матеріяли про Г. Крука, а коли довідався, що у музеї є його твори, книжки, каталоги і багато іншого, то відразу приїхав для ознайомлення з ними. У київському музеї „Український дім" є понад 20 робіт Г. Крука, які привезли з Лондону д-р Людмила Пекарська, керівник бібліотеки і музею ім. Тараса Шевченка, та секретар Союзу українців у Великобританії Федір Курляк. Виставлені роботи Г. Крука мали великий успіх. П. Боднарчук знову приїде до музею у товаристві мистців з Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника, де хочуть надрукувати книжки з нагоди 100-ліття з дня народження Г. Крука, що припадає на жовтень 2011 року.

19 серпня Р. Дорожівський приїхав до Надвірної, щоб завезти мою дружину Лесю, доню Анну і мене на пробу симфонічної оркестри. 70 музикантів були вже на сцені. Заля наповнилася музикою. Мене запросили до слова, і я сказав, що треба докласти максимальних зусиль, щоб єдина симфонічна оркестра Івано-Франківської области могла розвиватися, збагачуючи музичну культуру України.

20 серпня голова Культурно-мистецького фонду ім. В. Луцева Ольга Максимюк зібрала членів комітету, щоб обговорити відзначення 10-ліття фонду. Визначили кандидатів на нагороди – Богдана Паску з села Саджавки – студента Прикарпатського університету ім. В. Стефаника, Ольгу Вірсту з Надвірної – переможця Всеукраїнської студентської олімпіяди з української мови та літератури, Анастасію Завадську з Делятина, студентку Чернівецького національного університету ім. Юрія Федьковича. Усі троє – обдаровані і працьовиті.

21 серпня в Долині відвідали День міста разом з голяндським хором ім. Миколи Лисенка, який виступив у концерті того вечора. Проректор Львівської комерційної академії проф. Степан Гелей

(Закінчення на стор. 22)

Під час концерту у Надвірній (зліва): Володимир Луців, голова Фонду ім. Володимира Луцева Ольга Максимюк, дириґент камерної оркестри Марія Гуневич, ведуча Дарія Гринішак.

Багато талантів...

(Закінчення зі стор. 21)

та дириґент хору „Мрія“ Василь Долішний використали запрошення посадника міста Володимира Гаразда для зустрічі з провідниками хору ім. М. Лисенка Брамом Бошардом, Паулом Гакененсом та іншими. На концерті, крім хору, виступали відомий гуморист з Коломиї Микола Савчук і вокально-інструментальна група „Контраст“. Вечір закінчився спільною вечерею у ресторані „Колиба“, виступами квартету „Контраст“ та народним секстетом жінок з села Бараниці у Словаччині.

22 серпня їздили до Гошева, де у церкві на Ясній Горі хор співав до Святої Літургії. Нас зустріли о. ігумен Дамян Кастран та о. Тарас Керницький.

23 серпня керівник Надвірнянського телебачення Богдан Климковецький прийшов до фонду з молодим підприємцем Юрієм Дерев’янком з Києва. Він створив Всеукраїнський благодійний фонд Юрія Дерев’янка і зробив пожертву на одну нагороду нашого фонду. Цього року ми здобули нових жертводавців. Це Ніна та Євген Котляревські з Києва, директор Української народної каси „Дежарден“ у Монреалі Юрій Кулицький і Уляна Дячук з Ратерфорду, Ню-Джерзі.

24 серпня Надвірна відзначала День незалежности складанням вінків перед пам’ятником Т. Шевченкові.

27 серпня в Івано-Франківську відбулись зустрічі з Григорієм Курцебою та його братом Василем. Г. Курцеба в Лондоні працював понад шість років, співав у Катедральному хорі „Промінь надії“ і написав музику до Літургії, яка видана друком 2007 року у Івано-Франківську. В. Курцеба також професійний музик. Обоє працюють у оркестрі Національного ансамблю пісні і танцю „Гуцулія“, яким керує В. Курцеба. Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Любомир Гузар нагородив В. Курцебу подячною грамотою.

Ми разом відвідали Владику-емерита Софрона Мудрого, якому вже понад 85 літ. Владика у різні часи та за фінансової допомоги з різних джерел зумів видати понад 100 довгограючих платівок духовного і світського характеру (псалтир читав актор Леонід Алексійчук). Видав також на 14 касетках українську клясичну прозу. І сьогодні Владика – енергійний, усміхнений. Владика розповів, що перевидав „Нарис історії Церкви в Україні“ (читав о. Юрій Козловський), „Історію Вселенської Церкви“ (читав о. диякон Михайло Віхоть).

29 серпня у Будинку культури Надвірної виступили з концертом Ольга Молодій – заслужена альтистка України, Назар Микитюк – кларнетист, вокальне тріо „До світла“ – Наталія Сенів, Наталія Наняк, Євгенія Шумілова та інші. Концерт збагатила своїм виступом Камерна оркестра Львівської музичної школи ім. Соломії Крушельницької (керівник Марта Гуневич, акомпаніятор Оксана Литвиненко, соліст Олександр Савельов – тромбон).

Багато цікавих зустрічей було під час серпневої подорожі в Україні. Й усі вони засвідчили, що у молодій незалежній державі є багато обдарованих людей, які оберігають і розвивають багату культурну спадщину українського народу.

Посадник міста Надвірна Зіновій Андрійович вітає гостя з Великобританії Володимира Луцева.

Дві антології Василя Ґабора

КИЇВ. –У серії „Приватна колекція“ – чергове поповнення. Цього разу невтомний укладач літератури в лоно авторських антологій Василь Ґабор упорядкував одразу дві збірки. Назва першої з них складнопідрядна, як і в решті проєктів цієї серії. „АЗ, два, три… дванадцять. Лист у пляшці“ значиться на титулі цієї антології українського зарубіжжя“.

Ідея зібрати під однією обкладинкою українську творчу еміґрацію останніх років цікава як статистичною складовою проєкту, так і ракурсом оповіді.

Здебільшого це верлібри, зазвичай присутні твори з екзотичною тематикою Тараса Девдюка, Вікторії Їхової, Оксани Луцишиної, Оксани Лущевської, Оксани Максимчук, Василя Махна, Тетяни Мельник, Володимира Олейка, Дани Рудик, Юрія Садловського, Анни Хромової, Марії Шунь.

Друга антологія „Від Джойса до Чубая“ – це збірка текстів самого Василя Ґабора, своєрідна інсталяція автора у львівський дискурс сучасної літератури. *(УНІАН)*

ПРО ЦІКАВЕ І ПРИЄМНЕ

Відновлено 900-річну ікону

ЛУЦЬК. – Холмська чудотворна ікона Богородиці, яка є найдавнішою на теренах України, постала, після тривалих реставраційних робіт, започаткованих у 1996 році, такою, якою її бачили наші предки майже тисячу років тому. Відновлена унікальна пам'ятки візантійського мистецтва XI ст. зберігається в Музеї волинської ікони.

За відновлення ікони завідувач реставраційної майстерні музею Анатолій Квасюк вдостоєний ордена св. князя Володимира Української Православної Церкви Московського патріярхату та ордена св. архистратига Михаїла Української Православної Церкви Київського патріярхату.

У 1996 році дочка православного священика з Холму Надія Горлицька звернулася до фахівця з пропозицією відреставрувати ікону, але тримати все побачене у таємниці.

В домівці хранительки святого образу, відчувши запах кипарису, що випромінювався з ікони, він збагнув, що це не копія, а оригінальна прадавня пам'ятка.

Протягом чотирьох років вдалося зняти з образу різноманітні нашарування та записи. У Національному науково-дослідному реставраційному центрі у Києві досліджували ікону у рентґенівських променях, в інфрачервоному спектрі. Вдалося розшифрувати напис на зворотному боці святого образу, уточнити датування пам'ятки – це друга половина XI ст.

За одним з переказів, ікону написав св. євангеліст Лука. Її привіз разом з іншими іконами і церковним начинням князь Володимир, прийнявши хрещення, ікона була у шлюбному посагу царівни Анни, нареченої князя в Богородичному соборі Холму. З XIII ст. доля святині пов'язана з іменем Данила Галицького та Холмщиною. Саме відтоді ікону почали йменувати „Холмською" і отвердили їй благодать та чудотворну силу.

У роки Першої світової війни ікону вивезли з Холму до Москви, а потім до Києва, де вона зберігалася у монастирях і простих людей протягом кількох десятиліть. Повернувся святий образ до Холму в 1943 році завдяки старанням Митрополита Іларіона (Івана Огієнка). З 1944 року ікону зберігала родина православного священика Гавриїла Коробчука.

У 2000 році донька о. Г. Коробчука Надія Горлицька офіційно передала образ Холмської Богородиці до Музею волинської ікони.

Шукали золото з гітлерівської ставки „Вервольф"

ЛЕВ'ЯТИН, Рівненська область. – У селі пам'ятали про німецькі танк та танкетку, що потонули на ставку „Вікно" під час Другої світової війни. Були чутки про казкові скарби, які нібито вищезгаданою танкеткою під прикриттям танка перевозили з відомого бункера Гітлера у Вінниці.

Через 66 років після згаданих подій дослідники організували пошук німецької техніки. Фірма „Експрес-2000" привезла з Києва екскаватори, крани, трактори, вантажівки.

Працювали пошукові бриґади вдень і вночі, вичерпали з водойми сотні тонн мулу, але техніки не дістали.

Пласт крейди з часом нашарувався на потонулі об'єкти і за допомогою наявної техніки покищо не вдалося здійснити задумане. Потрібна зовсім інша, спеціяльна техніка, яка є у Німеччині. Коли вдасться отримати цей апарат, тоді продовжаться роботи. А покищо пошук припинили.

Під час війни гітлерівці скрупульозно вели облік своєї техніки, навіть коли відступали чи зазнавали поразок. Отож у фронтових записах, вочевидь, залишилися дані про танк і танкетку, які „пропали безвісти" саме у Лев'ятині. В бойових діях вони на початку 1944 року вони участі не брали, а виконували спецзавдання, про яке, звісно ж, мало хто знав.

„Історія про танк і танкетку – не вигадка, – говорить житель Радивилова Іван Молінський, – про неї мені розповідав мій сусід, який на власні очі бачив, як через Лев'ятин їхала танкетка, а за нею – танк у напрямку Бродів. Танкетка несподівано вскочила у болото і її почало затягувати. Спробували танком витягнути танкетку. Теж марно. Більше того, і самого танка потягнуло на глибину. Через декілька днів сюди прибула додаткова техніка. Метушні було багато, а результату ніякого. Аж тут сталася битва під Бродами, німці почали відступати. Покищо від цієї історі лише одна користь – захаращене і замулене „Вікно" так почистили, що нині тут вода чиста-чистісінька.

Поліський музейний потяг

АНТОНІВКА, Рівненська область. – У селі 9 червня під час першого реґіонального етнофестивалю „Бурштиновий шлях" було відкрито музей поліської вузькоколійної залізниці, що наразі є найдовшою вузькоколійкою в Европі. До проєкту включено потяг, який курсує за маршрутом Антонівці-Зарічне на відстані 106 кілометрів.

Ця вузькоколійка діє з кінця XIX ст. Її побудували для перевезення лісу, торфу та каменю. В СРСР вузькоколійка зникла на 20 років. І хоча її на було на мапах, вона потаємно діяла, модернізувалася.

Можливо, причиною було розташування залізниці неподалік західного кордону в зв'язку з можливим видобутком алмазів, які були знайдені на тутешній місцині. Геологорозвідувальні роботи через брак грошей призупинилися, вантажні перевезення зійшли нанівець, поступово на лінії залишився лише один щоденний потяг, що складався з тепловозу ТУ-2 та чотирьох маленьких пасажирських вагончиків.

Наразі вузькоколійка, окрім свого основного призначення – перевезення пасажирів, ввійшла і в туристичну сферу.

Важливу ролю відіграв проєкт „Поліський трамвай", який у 2009 році став переможцем Всеукраїнського конкурсу проєктів та програм розвитку місцевого самоврядування. Створення музею покликане пожвавити розвиток туризму.

Євген Цимбалюк

Архиєпископ Луцький і Волинський Української Православної Церкви Київського патріярхату Михаїл біля Холмської ікони в Музеї волинської ікони в Луцьку.

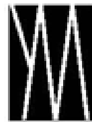
Холмську ікону досліджують в Національному науково-дослідному реставраційному центрі у Києві.

Олег Ковальчук з Лев'ятина, Рівненська область, біля ставка, в якому затонув німецький танк.

Поліський музейний потяг.

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

222 E. 6th Street • New York, NY 10003 • Phone: (212) 228-0110 2009 р. Fax: (212) 228-1947• www.ukrainianmuseum.org

Український Музей висловлює щиру подяку своїм прихильникам, приятелям та всім любителям української культури і мистецтва, які постійно і щедро підтримують УМ та подають йому фінансову допомогу. Завдяки жертвенности членів нашої громади, таких як Ви, Український Музей сьогодні успішно працює і розвивається.

В поданій нижче листі жертводавців, що протягом 2009 року підтримали Український Музей датками 20 дол. і більше, Ви можете знайти і свою цеглинку. Повну листу всіх жертводавців подаємо щомісячно в журналі ,,Наше Життя'' і музейному звіті.

Управа й Адміністрація Українського Музею

DONATIONS OVER $100,000

Estate of Sophie Kudryk - 158,726.88
Shklar Foundation - 400,000
Estate of Dr. Andrew & Tatiana Tershakovec - 495,000

DONATIONS BETWEEN $25,000 & $99,999

Wasyl Sosiak - 60,950

DONATIONS BETWEEN $19,000 & $24,999

Estate of Ksenia Antypiv - 10,000
Orest & Lidia Bilous - 22,500
Michael & Luba Kostryba - 10,000
Dr. Jaroslaw & Alla Leshko - 20,500
Estate of Maria Lohaza - 10,000
Arkadi Mulak-Yatzkivsky - 15,000
Dr. Wolodymyr & Anna Rak - 10,250
Self Reliance (NY) Federal Credit Union - 10,000
Stefan & Wolodymyra Slywotzky - 11,500
The Heritage Foundation of First Security Federal Savings Bank - 10,000

DONATIONS BETWEEN $5,000 & $9,999

Julian & Maria Baczynsky - 5,000
Rev. Msgr. Dr. John Bilanych - 5,134
Daniel Estate of Stepanenko - 6,615
Andrey H. Hankevych - 5,000
Christopher & Adrianna Henkels - 5,017
Olena Shyprykevich - 5,000
Dr. Maria Fisher Slysh - 5,050
SUMA (Yonkers) Federal Credit Union - 5,500
Orest Szul - 5,250
UNWLA Branch 113 - 6,000
Alex & Helen Woskob - 5,600

DONATIONS BETWEEN $1,000 & 4,999

Anonymous (MP) - 1,000
Lidia Prokop & Wolodymyr Artymyshyn - 1,000
Mark & Dr. Ariadna Bach - 2,116.10
Maria Oksana Bachynsky - 1,160
Andrew & Marta Baczynsky - 1,236
Oksana M. Bajko - 2,100
Dr. Nicholas & Chrystyna Baranetsky - 2,000
Vera Trojan & Mark Carthy - 1,000
Wiaczeslaw A. Cetenko - 1,500
Dr. Bohdan & Roxana Charkewycz - 1,000
Dr. Areta Podhorodecki & Zenon Chernyk - 1,000
Olha Chypak - 3,200
Adam & Iryna Nauholnyk Cohen - 1,000
Jaroslaw & Katria Czerwoniak - 2,750
Zoriana Haftkowycz & Mykola Darmochwal - 2,276
Irena E. Mostovych & Dr.Yuri Deychakiwsky -1,250
Adrian & Orysia Dmytrenko - 1,000
Dr. Christine K. Durbak - 1,500
Ulana Kebalo & Dr. Michael George - 1,000
Orest & Lydia Glut - 2,000
Bohdan & Lydia Hajduczok - 1,805
Borys Halahan - 1,800
Mykola Haliv - 1,200
Andrei R. Harasymiak - 1,500
Ihor & Roma Hayda - 1,000
Yara Ripetsky Von Helbig - 3,150
Olexa & Michelle Hewryk - 2,500
Bohdan & Irene Hlushewsky - 1,000
Myron & Olha Hnateyko - 2,900
Timish & Anna Hnateyko - 1,083
Taisa Markus & Lionel Ivashkiv - 1,000
Dr. D & J. Jarosewycz Memorial Charitable Foundation - 1,500
Olha Maria Jaruch - 1,250
Ltc (R) Orest Kaczmarskyj - 1,250
Dr. Ivan & Nona Kark - 1,000
Daniel Kashimer - 1,400
Iryna Kashubynska - 2,000
Olga H. Kernitsky - 1,000
Kobzar Society, Ltd. - 1,000
Dr. Irena I. Komarynsky - 4,000
Daria Pishko & Michael J. Komichak - 2,500
Zenon & Dozia Krislaty - 1,000
Ada Kulyk - 1,000
Oksana Kuzmak - 1,000
Ksenia Kuzmycz - 1,145
Drs. Alex & Hanna Latyshevsky - 1,000
Andrew E. & Iryna Lencyk - 1,000
Martha Lewicky - 1,025
Ihor George & Olha Lewicky - 1,000
Igor & Dr. Daria Nowakiwsky Lissy - 1,450
Oleh & Oksana Lopatynsky - 2,250
Dr. Askold & Roksolana Lozynsky - 1,000
Ivan & Yaroslawa Luchechko - 1,050
Leonard & Helena Mazur - 1,000
Myron & Christine Melnyk - 1,600
Vera Mencinska - 3,000
Rostyslav & Helena Milanytch - 2,550
Wolodymyr & Soriana Mohuchy - 1,000
Dr. Mary Motyl - 2,000
Zenia Mucha - 1,000
Jaroslaw & Jaroslava Mulyk - 1,500
George & Anisa Mycak - 2,800
Dr. Borys & Miriasia Mychalczak - 1,000
Myroslawa Myroshnychenko - 1,075
Nicholas Nenadkevich - 1,000
Nestor & Ivanka Olesnycky - 2,368
Lubodar & Zenia Olesnycky - 2,368
Dr. Yuri J. Ostapiuk - 1,000
Marta M. Pereyma - 1,000
Prof. Wolodymyr Petryshyn - 2,777
Charles & Roxolana Podpirka - 1,000
Stephan Popereczny j - 1,000
Mary E. Pressey - 1,000
Dr. Ihor & Susanna Rak - 1,000
Andrew G. & Taisa Rak Esqs. - 1,000
George & Alexandra Rakowsky - 1,000
Dr. Joanna M. Ratych - 2,000
Christina Reik - 1,000
Irene Russnak - 2,100
Andrew & Tanya Savysky - 1,500
Maria Menendez & George Sawicki - 1,250
Self Reliance (NJ) Federal Credit Union - 2,000
Self Reliance Ass'n. of American Ukrainian Inc.- National Board - 1,000
Roma Shuhan - 2,072
Peter & Ilona Shyprykevich - 1,125
Christine Balko & Adrian Slywotzky - 1,000
Natalia Sonevytsky - 1,050
St. George Ukr. Post 401 Catholic War Veterans USA - 1,000
Dr. Yaroslav & Olga Stawnychy - 1,100
Juliana Sus - 1,000
Dr. Jaroslaw & Oksanna Sydorak - 1,000
Dr. George & Roma Temnycky - 2,000
Dr. Ihor & Olenka Terleckyj - 1,000
Tamara Tershakovec - 1,000
The Mosaic Ukrainian Heritage Center - 1,250
Bohdan & Vera Todoriv - 1,000
Jaroslaw & Maria Tomorug - 3,100
Olga Trytyak - 1,240
Ukrainian Federal Credit Union - Rochester - 1,000
Ukr. Gymnasium in Regensburg (1945-1949) - 1,650
UNWLA Branch 56 - 2,000
UNWLA Branch 67 - 1,400
UNWLA Branch 83 - 3,000
UNWLA Branch 86 - 1,000
Veselka Enterprises, Ltd - 2,010
Profs.Roman & Zirka Voronka - 1,600
Gary & Irene Wolfe - 3,000
Wolodymyr & Catherine Wolowodiuk - 2,700
Mykola & Oksana Yaremko - 3,000
Myron & Maryann Zajac - 2,960
Karitas Kristjansdottir & Orest Zaklynsky, MD - 1,000
Lubomyr & Larysa Zielyk - 1,100

DONATIONS BETWEEN $500 - $999

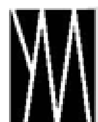
Dr. Roman & Anna Alyskewycz - 750
Yaroslawa Bilyk - 500
Lydia Borysiuk - 500
Dr. Ihor & Barbara Cehelsky - 500
Barbara Chupa - 520
Walter A. Clebowicz - 500
Ulana Diachuk - 500
Sophia Dziubaty - 500
Luba Firchuk - 750
Dr. Artur & Irene Hryhorowych - 525
Oksana Baltarowich & George C. Hud - 500
Dr. Lubomir & Maria Jawny - 700
Boris & Olga Karash - 500
Adrian Karatnycky - 500
Teodozia Kichorowsky - 500
Dr. Ivan Kochan - 500
Roman Kostiuk - 500
Jaroslav & Vera Kryshtalsky - 600
Danyo & Elizabeth Kulchyckyj - 500
Maria Lawro - 900
Rev. Alexis & Nina Limonczenko - 700
Union Funeral Home Lytwyn & Lytwyn - 500
Dr. Ihor & Alexandra Magun - 500
Anna Maluca - 900
Luba Wyznyckyj & Kirby Martensen - 500
Dr. Brian & Daria McKay - 500
John Momot - 500
Dr. Leonidas & Oksana Mostowycz - 600
Jaroslav & Halyna Oberyszyn - 770
Alexander & Lydia Piaseckyj - 550
Roman & Nadia Podoliak - 500
Martha D. Shyprykevich - 550
Iwanna Skarupa - 750
Dr. Roman & Motria Sloniewsky - 600
Dr. George & Motria Sosenko - 500
Mark Z. Sydorak - 500
Christine Szkwarko - 500
Drs. Oleh & Renata Holod Tretiak - 500
Olena Turula - 500
Bohdanna Tytla - 500
Dr. Motria Ukrainskyj - 500
UNWLA Branch 12 - 500
UNWLA Branch 30 - 800
UNWLA Branch 108 - 500
Dr. Ihor & Marta Voyevidka - 550
Eng. Roman Wolchuk - 500
Teodosij & Olga Zazula - 500
Natalia Zmyj - 850
Dr. Marta Lopatynsky & Ihor Zwarycz - 750

DONATIONS BETWEEN $250.00 - $499

Daria C. Bajko - 300
Marta Mulyk & Christopher Baxer - 275
Theresa L. Ben - 300
Elmer & Olga S. Bertsch - 250
Yaroslaw Bihun - 300
Dr. Leo & Maria Chirovsky - 400
Dr. Bohdan & Bohdanna Chudio - 250
Oleh & Anna Denysyk - 250
Oksana Pronych & Nicholas Deychakiwsky - 350
Luba C. Dubno - 300
Irene Harris - 250
Roman & Maria Teshakovec Hawrylak - 300
Estate of Maria Kohutiak Hladky - 315
Dr. Boris & Ulana Hlynsky - 250
Alexandra Holuka - 250.00
Mr. & Mrs. Oleh M. Holynskyj - 250
Olga Horodecky - 285
Roman & Aurelia Hrab - 250
Dr. Taras & Olha Hunczak - 400
Luba Lasch Huraleczko - 350
Areta Pawlynsky & Yaron Inbar - 250
Ihor & Irene Jadlickyj - 250
Eugene & Lydia Jarosewich - 300
Yuri & Irene Kobziar - 250
Iryna Kurowyckyj - 350
Dr. Lubomyr & Daria Kurylko - 250
Alexander & Maria Daria Leskiw - 350
Vera Levytska - 250
Andrew & Alexandra Lopatynsky - 250
Bishop Emeritus Basil Losten - 250
Volodymyr & Laryssa Lysniak - 300
Anna Maksymowych - 250
Axel & Daria Mehrle - 313
Orysia Mishko - 400
Oleh & Roxolana Mitringa - 300
Gerald V. Nestor - 280
Dr. Stephen G. Nychay - 250
Julian P. Ochrymowych - 410
John & Christine Pluta - 300
Dr. George & Natalie Popel - 250
Wolodymyr & Anna Safian - 285
Stefania Semuschak - 455
George & Maria Shtohryn - 350
Nestor & Anisa Shust - 470
Maria Shust - 300
Dr. Chrystia Slywotzky & Maya Slywotzky - 250
Wolodymyr & Bohdanna Slyz - 350
George & Zorianna Stawnychy - 300
Dr. Stephan Stecura - 250
Robert & Arleen Szczarba - 250
John & Maria O. Terela - 300
Andrew & Christina Tershakovec - 350
Marika Tershakovec - 260
Michael & Barbara Tomlin - 300
George & Maria Ukrainskyj - 275
Anna Wenglowskj - 250
Dr. Jaroslaw & Nadia Zalipsky - 250

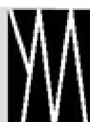
DONATIONS BETWEEN $100 & $249

Dr. Mykola & Sheila Sullivan Alyskewycz - 100
Dr. Sophia M. Andriaschuk - 200
Roman & Svitlana Andrushkiw - 100
Maria Andrusjak - 125
Anonymous (January 2009) - 200
Modest Artymiw - 110
Oksana Babiuk - 150
Roman & Irene Badiak - 100
Roman & Anna Bajlak - 200
Maria Bakalec - 100
Melania Banach - 200
Anne Fortun & I. Barton - 100
Oksana M. Bauer - 100
Marta Bazarko - 150
George & Dawn Bazarko - 100
John & Daria Bekersky - 125
Dr. Michael & Lydia Belendiuk - 100
Maria Besoushko - 100
Luba Bilowchtchuk - 100
William Blackwood - 100
Bohdan & Oksana Bohoslawec - 200
Xenia S. Boone - 100
Anna Boychuk - 110
Irene Koczerzuk & Michael Brennan - 100
Dionizia Brochinsky - 125
Dr. Walter & Zenobia A. Brovins - 100
Teodosia Brykowycz - 150
Walter & Katheryna Bula - 100
Bohdan & Constance Bulawka - 200
Peter & Natalia Buniak - 150
Dr. Andrew & Valerie Burachinsky - 100
Myron Buryk - 175
Dr. Lee & Lesia Poniatyszyn Cady - 175
Irena Capar - 150
Bohdan & Dr. Maria Shevchuk Chaban - 100
John Cherniawsky - 120
Alex & Lidia Chernichenko - 100
Orest & Romana Chernyk - 100
Myron & Luba Hirniak Cholhan - 100
Lubomira Choma - 150
Peter Z. Choma - 100
Jurij & Irene Chuchra - 100
Leonid & Valentina Chudowsky - 100
Christina Czorpita - 100
Dr. Osyp Danko - 200
Natalia Danylenko - 100
Oleh & Christine Danyluk - 200
Marta L. Danyluk - 100
Romana Danysh - 100
Roy J. Davidson - 100
Ihor & Luba Dekajlo - 200
Wolodymyr O. & Tatiana L. Demchuk - 225
Dr. George & Christine Demidowich - 175
Nadia Deychakiwsky - 100
Dr. Tatiana & Marta Doberczak - 200
Alexandra E. Dodd - 200
Dr. Laryssa Dragan - 200
Peter & Oksana Duda - 100
Anna Dumka - 145
Dr. Daria Dykyj - 100
John & Anne Kaczmarczyk Evans - 100
Dr. Dmytro Farion - 100
Bohdan & Romana Fedasiuk - 100
Dr. Ihor & Martha Fedoriw - 200
Helen Fedoriw - 125
Oresta Fedun - 100
Stefan Felenczak - 100
Jurij & Chrystyna Ferencevych - 225
Ivan & Vera Gaidoch - 100
Ihor & Natalia Gawdiak - 170
Anna Gbur - 200
Dr. Jaroslaw & Bohdanna Geleta - 105
Roman & Helen Geletkanycz - 100
Anita Gerasimchik - 100
Bohdan & Orysia Germak - 100
Valentyna Gluch - 100
Dr. Julian & Olha Gnoj - 200
Steve & Mary Goshko - 100
Michael Goshko - 100
Katrusia Hadzewycz - 100
Dr. Constantine & Amalia Haliasos - 100
Borys & Halina Hayda - 125
William & Maxine Hayden - 100
Deanna E. Hazen - 100
Maria Helbig - 100
Julian Helbig - 100
Mychajlo & Alla Heretz - 150
Titus & Sophia Hewryk - 100
Dr. Peter & Luba Hill - 200
Anastazia Hirniak - 100
Irene Hladkyj - 100
Iwanna Holowaty - 100
Oxana Horodecka - 150
Natalia D. Horodecka - 100
Jurij & Myroslawa Hrab - 150
Heinrich & Christina Huegerich - 100
Nina Ilnytzkyj - 200
International Women's Association - 100
Irenaeus & Oksana Isajiw - 100
Zenon & Chrystyna Ivanonko - 100
Eugenia Ivashkiv - 125
Adrian & Lillian Iwanczuk - 100
Nicholas & Susan Iwanisziw - 100
Dr. Michael & Iwanna Jacuch - 100
Marta Salyk Jacuszko - 175
Evstachij Jarosz - 150
Maria Kaczun - 120
Maria Kaczun (Jastrubova) - 100
Marie Anne Kalba - 100
Maria Kalba - 100
Kalba International, Inc. - 100
Roman & Nadia Kaniuka - 100
Irena Karatnycky - 100
Orest & Martha Kebalo - 225
Vitaliy & Tatiana Keis - 100
Barbara A. Kennedy - 100
Natalia Klapischak - 100
George Klufas - 200
Martha Klufas - 100
George & Eugenia Klufas - 100
A. M. Ulana Klymyshyn - 100
Dr. N. Terebus Kmeta - 100
Bohdan & Ulana Kobzar - 200
Andrew & Tamara Kobziar - 150
Sviatoslav & Dr. Arkadia Kocybala - 200
Zenon & Maria Kocylowsky - 200
Teodozyj & Irena Kolasa - 200
Katja Pylyshenko & Bohdan Kolcio - 200
Raymond & Jaroslawa Komichak - 100
Peter & Oksana Korduba - 100
Daria Kostiw - 175
Andrey Kostiw - 100
Andrew & Christine Kozak - 200
Yaroslaw & Kalyna Kozak - 100
Mary Kramarenko - 125
Maj. Nicholas & Christina Krawciw - 100
Natalia Krawczuk - 100
Dr. Theodosij & Lubomyra Krupa - 200
Alexander & Maria Krychyk - 200
Eva Kryzaniwsky - 100
Ivan Kulak (Soloveiko) - 100
Bohdan & Christine Kulchyckyj - 200
Sonya Kulczyckyj - 210
Robert & Claudy Kullman - 100
Peter & Olga Kulynych - 185
Dr. Zenovia Kuncio - 100
Theodore & Myroslawa Kusio - 100
Jaroslaw & Zenia Kuzil - 200
Dr. Chrystyna P. Kuzmowych - 100
Mr. & Mrs. Rostyslaw Kuzmych - 100
Valentina Kuzmycz - 185
Adrian Kuzycz - 100
Walter & Sofia Kuzyk - 105
Karpo & Nadia Kyfor - 100
Lydia Kyj - 150
Amelia H. Lambert - 100
Larysa B. Kurylas & Steve Lann - 100
Catherine Leonard - 100
Orest & Marta Lesiuk - 100
Luba Lapychak & Mychajlo Lesko - 100
Wasyl & Oksana Lew - 100
M. Lewko - 200
Dr. Michael & Svitlana Lewko - 200
Yuri Lewycky - 185
Iva Lisikewycz - 150
Merrill & Maria Liteplo - 100
Dr. Ronald & Nadia Liteplo - 100
Oksana Lobachevsky - 150
Sofia Lonyszyn - 110
Theodore & Olga Aleksiewicz Lownie - 100
Dr. Paul A. Luciw - 100
Anna R. Lukachik - 100
Ksenia Lutz & Family - 100
Oksana (Ksenia) Lutzky - 135
Walter & Mary Machulak - 185
William & Joanne Malick - 200
Hal & Adriana Malone - 150
Myra Mandzuk - 210
Mr. & Ms. Bohdan O. Markiw - 210
Robert & Helen Massa - 150
Ihor & Olena Matwyshyn - 150
Robert & Dorothy McCormack - 100
Nickolas I. & Germaine Milanytch - 175
Michael & Olha Moczula - 150
Mark & Rhonda Jean Mostovych - 100
Alexander J. Motyl, Ph.D. - 100
Alexander & Irene Mychaluk - 100
Stephen & Sharon Nachesty - 150
Wasyl William Nykyforuk - 200
Tatiana Oberyszyn - 100
Dr. Arkadij & Gloria Oceretko - 125
Natalie Danysh & Stephen O'Connell - 100
Wolodymyr Odajnyk Odesmith - 100
Maria Z. Odezynskyj - 100
Bohdan Odezynskyj - 200
Boshena Olshaniwsky - 200
Boris Onufreiczuk - 100
Patrick & Dr. Olha O'Quinn - 100
Anna Ortynskyj - 100
Roman Osadca - 100
Drs. Charlie & Eugenia Osgood - 150
Walter Ostapiak - 100
Matthew & Jackie Palumbo - 100
Benjamin & Magdalene Palumbo - 100
Dr. Jaroslaw & Jaroslawa Panchuk - 100
Tamara Pankewycz - 100
Irene Pashesnik - 100
Olenka Paslawsky - 125
Bohdan & Lidia Paslawskyj - 100
Natalie Pawlenko - 150
Vira Pawliuk - 100
Sophia Koropeckyj & Bohdan Pazuniak - 100
Jurij & Anna Petrenko - 100
Zenon Podubynskyj - 125
Julia Polansky - 100
Bohdan & Maria Polanskyj - 125
Peter & Anna Poliszczuk - 100
Orest & Mary Poliszczuk - 100
Irene Kopaczynsky Popovich - 100
Sam & Sophie Poruchynsky - 125
Wolodymyr Procyk - 100
Halyna Prytula & Natalie Prytula - 200
Michael Pylypczuk - 125
Jeremy & Christine Rakowsky - 100
Rostyslaw & Helen Ratycz - 100
Oksana Renfroe - 100.
Col. Roman & Ulana Rondiak - 100
Drago & Kateryna Rosandich - 100
George Rub - 100
Wolodymyr & Daria Rudakewycz - 100
Martha Rudyk - 150
Dr. George & Martha Saj - 125
Dr. & Mrs. Wasyl W. Salak - 100
Daria Samotulka - 100
Daniel & Mary Savitsky - 100
Zenon & Olga Sawchuk - 100
Maria Sawycky - 100
John Schmitt - 150
Drs. Heinrich & Maria Schnoes - 200
Mychajlo & Olga Senenko - 100
Dr. Murray Senkus - 100
Frank G. Serafin - 150
Steven (Stephen) Sharga - 150
Wolodymyr & Marilyn Sharko - 100
Patricia Shatynski - 120
Luba Shevchenko - 115
Victor & Larisa Shevchenko - 100
Ilia & Maria Shevchuk - 100

ПОЖЕРТВИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЄВІ

222 E. 6th Street · New York, NY 10003 · T: (212) 228-0110 2009 р. Fax: (212) 228-1947 · www.ukrainianmuseum.org

Myroslaw & Nadia Shmigel - 200
Dr. Boris Shmigel - 200
Vera Shul - 200
Anna Sierant - 130
Patricia Sinkowsky - 100
Elehie Skoczylas - 100
Sophie Skop - 100
Dr. John Skrypuch - 100
Anne Slobodian - 100
Eugene Ihor Smereka - 100
Paul & Christine B. Smith - 150
Myroslaw & Zoriana Smorodsky - 200
Yaroslaw Sochynsky - 100
Milton Somkaylo - 150
John & Ulana Sos - 100
Walter & Stella Sosiak - 100
George & Maria Sotys - 100
Luba T. Spikula - 100
Jaroslawa Stasiuk - 150
Adrian & Christine Stasiuk - 100
Arcadia O. Stebelsky - 110
Lidia Stebelsky - 100
Bohdan M. Steciw - 200
Oksana Steranka - 200
Thomas & Odarka Polanskyj Stockert - 100
Dr. Alexander R. Strilbyckyj - 100
Ihor & Svitlana Strutynsky - 100.
Ula Ilnytzky & Raymond Stubblebine - 100
Frank, Patricia & Christan Sweda - 100
Darya Sydorak - 100
Natalia Sygida - 150
Ivan Synhaivsky - 100
Bohdan J. Sypniak - 100
Taras & Katherina Szmagala - 100
George & Maria Tarasiuk - 150
Orest & Daria Temnycky - 200
Jakym & Alice Teniuch - 100
Dr. Ostap & Vera Tershakovec - 100
Stephanie Tomiak - 100
Dr Yurij & Oksana Trytjak - 150
Bohdan & Chrystyna Turczeniuk - 100
Ukrainian National Association Seniors - 100
UNWLA Branch 1 - 100
UNWLA Branch 76 - 100
UNWLA Branch 89 - 100
UNWLA Branch 91 - 125
UNWLA Branch 106 - 200
UNWLA Branch 118 - 200
S. Kingsley Van Ess - 150
Ihor & Tamara Vitkovitsky - 200
Dr. Bohdan & Bohdanna Vitvitsky - 100
Victoria & Marianna Wakulowska - 100
George & Maria Walchuk - 125
Frances P. Walsh - 100
Wolodymyr & Wolodymyra Wasiczko - 170
Rostyslav & Ija Wasylenko - 150
Uri & Tamar Weinstein - 100
Dr. Orest Wesely - 100
Jeanette O. Woloszyn - 100
Gregory & Marianne Woloszyn - 100
Jaroslaw Wolowodiuk - 100
Oksana Wanchycka Woroch - 100
Dr. Bohdar O. & Marta Woroch - 100
Joseph MBA Woytowych - 100
Myroslawa Wyshywany - 200
Dr. Michael & Roxolana Yarymovych - 100
Anna Zabrocky - 100
Modest & Natalia Zacharczenko - 100
Dr. Larysa (Laura) Zaika - 125
Jerry & Iwanka Zajac - 100
Lydia Zakrewsky - 100
Marta Zielyk - 100
Mary S. Zilg - 100
Larissa Sydorak Zinycz - 100
Lydia Zmyj - 100
Andre P. Zownir - 100
Eugene & Stephania Zyblikewycz - 100
Hanna Zyruk - 200

DONATIONS BETWEEN $50 - $99

Maria L. Alyskewycz - 50
Anonymous (Oct 17, 2009) - 81
Anonymous (Queens) - 50
Myron & Ulana Babiuk - 50
Evhen Bachynskyj - 50
George & Christine Balynsky - 70
John & Anna Baron - 50
Mykola & Sophie Barusewycz - 50
Walter & Alma Batih - 50
Nadia Bihun - 75
Andrew & Lesia Bihun - 50
Wasyl & Barbara Bilan - 70
Dr. Yaroslav & Wira Bilinsky - 50
Bohdan & Prof. Vira Bodnaruk - 50
Ivan & Maria Borbycz - 50
Maria Borkowsky - 85
Hermann & Doris Borst - 70
Roman & Lesia Borszcz - 50
Orest & Lubomyra Boyko - 50
Zwenyslawa Brykowytch - 50
Irina Buczkowski - 50
Lidia Buk - 50
Michael & Rosemary Buryk - 50
Steven & Dr. Vera Byrnes - 50
George & Nadia Cehelsky - 50
Orest & Lubomyra Chapelsky - 75
Dr. George & Maria Chatyrka - 50
Anatoli Chigrinuk - 50
Rostyslaw & Dr. Marta B Chomiak - 50
Tamara Cornelison - 50
Andrew Czaplick - 50
Jaroslaw & Lidia Czernyk - 75
Olha Czmola - 75
Jerry & Roxanne Dacy - 50
Alex & Nina Danchuk - 55
Tatjana Artymyshyn Danyliw - 75
Andrew & Chrystia Danyluk - 50
Richard & Luba Masny DeClara - 50
Dr. Luba Burtyk & Edward DeLello - 50
Olga Demjanczuk - 50
Katherine A. Denega - 50
Pearl Dent - 50
John J. Derkach - 50
Dr. Zenon Derzko - 50
Roxanne Dew - 50
Jurij & Olenka Dobczansky - 50
Drs. Adrian & Larissa Dolinsky - 50
Oksana Dragan - 50
Yaro & Petrusia Dykyj - 55
Drs. Wasyl & Theodora Fedorciw - 50
Jaroslav & Luba Fedun - 50
John & Zirka Filipczak - 75
William & Orysia Fisher - 50
George Forys - 50
Larry & Roxsolana Gordon - 50
Alice Gural - 65
Martha Harmatiuk - 50
Irl Edwin Hartness, Jr. - 50
Halyna Hawryluk - 50
Dr. Ivan & Natalka Holowinsky - 50
Peter & Nadia Howansky - 50
Oleh & Ludmyla Hrabovsky - 50
Dr. Natalia Hryhorczuk - 50
Ihor Hulawyj, Ph.D. - 70
Irene Hunze - 60
Petro Hursky - 50
Kenneth E. Hutchins - 50
Mychajlo & Olga Ilkiw - 50
Olha Iwaskiw - 50
Alexandra Jackewych - 50
George & Susan Jacynycz - 50
Mykola Jarko - 50
Alexandra Juzeniw - 50
Catherine Kanarsky - 50
Christine Karatnytsky - 50
John & Wendy Keryk - 50
Anna Kibalo - 50
George I. Kiebuzinski - 50
Wasyl & Margarete Kiec - 90
Nadia Kirzecky - 50
Luba Klachko - 50
Anna Klokiw - 75
Maria Klos - 50
Zorianna Klufas - 75
Atanas T. & Kateryna O. Kobryn - 60
Stefania Kobylecky - 50
Eugenia Kohut - 50
Melania Kokorudz - 60
Yaroslawa Komichak - 50
Drs. Ivan & Natalia Koropeckyj - 50
Halina Korsun - 50
Bohdan & Ksenia Korzeniowski - 50
Theodor & Alexandra Kostiuk - 50
Wasyl & Antonyna Kowal - 75
Natalia Kowal - 50
Andrij, Erin & Rigney Kowal - 50
Agnes (Aneta) Kowal - 50
Lydia Kowalchuk - 50
Mathew & Oksana Koziak - 50
Myron & Irena Krasij - 50
Genevieve Kufta - 75
Myroslaw & Zenovia Kulynych - 50
Stephan & Olha Kurylas - 70
Orest & Oksana Kuzma - 50
Gregory & Irene S. Kuzma - 50
Bohdan & Oksana Kuzyszyn - 50
Stephen Kynio - 85
Mykola & Irena Laba - 50
Rev. Paul W. & Vera Labinsky - 60
Wolodymyr & Sonia Lechicky - 50
Natalia Leoczko - 50
Virginia Loch - 50
Bohdan Lukaschewsky - 50
Mykola & Maria Lylak - 60
Ivan & Chrystia Gorski Makar - 75
Bohdan & Eleanor Malaniak - 50
Mark Manko - 50
Maria Martyniuk - 50
Nina Nalywayko & Lewko Maystrenko - 50
Nicholas & Olga Melnik - 50
Victor Melnychenko - 75
Dmytro Melnyk - 70
Zina Michajliczenko - 86
Pawlo & Luba Michalewicz - 50
Motria Milanytch - 50
Lila Dlaboha & Andriy Milavsky - 50
Roman Mizak - 60
Bohdan & Maria Mizak - 50
Zoreslawa Mysko - 50
Stefania Nazarkewycz - 50
Orest & Maria Nebesh - 50
Northern International, Inc. - 50
Eugene & Helen Obaranec - 50
Orysia (Irene) Ochrymowych - 50
George Olesnicki - 50
Gregory Onufriw - 50
Nadia Oransky - 50
Lidia Pasamanick - 50
Bohdan & Kwitoslawa Paschyn - 50
Oresta Pereyma - 80
Wasyl Pich - 50
Mary Pinaha - 50
Irena Plys - 50
Anne Polewchak - 50
Luba Procyk - 55
Olha Procyk - 50
Ernynij & Anna Prokopovych - 50
Oksana Radysh - 75
Sam & Beth Rahman - 50
Col. Ihor & Nataliya Rakowsky - 50
Gregory & Ruslana Roscishewska Rossi - 50
Stefania Rudyk - 50
Mark J. Rudyk - 50
Jayne H. Ryzewski - 50
Irene A. Saikevych - 50
Vsevolod Salenko - 50
Tom & Daria Sapienza - 50
John & Nadja Sawchuk - 75
Maria Sawyckyj - 50
Pat Scanlon - 50
Drs. David & Marianne Schessel - 50
Yaroslav & Larisa Shcheglov - 85
Christyna B. Sheldon - 50
Adrian Shelelavey - 50
Olena Shevchenko - 50
Stephan & Helen Shubiak - 55
Tetiana Silecky - 50
Victoria Simotyuk - 50
I. Krawchiw & Zdanna Skalsky - 50
John K. Skrypak - 60
Maria Slobodian - 65
Dr. Alexander & Dada Sloniewsky - 50
Gregory Sobchuk - 50
Anastazia Sochynsky - 60
Chrystia Wolynec Sonevytsky - 50
Kathryn A. Sova - 60
Mykola Stawnychy - 60
Charles & Frances Stek - 50
W. C. & Marie Stith - 50
Myroslawa Stojko - 50
Ann Sulyma - 50
Peter & Anna Switnicki - 50
Roman & Orysia Swystun - 50
Tamara Sydoriak - 75
Helen Telega - 50
Helena M. Thomson - 50
John Tynes - 75
Dr. Stefania Tysowsky - 50
Ukrainian Art Digest - 50
Helene Venezia - 50
Mstyslava VenMeggelen - 50
Yelena S. Vons - 70
Orest M. Wasyliw M.D. - 50
Maria Proskurenko & Stephen Welhasch - 50
Oksana Wengerchuk - 50
George H. & Nadya White - 50
Semen Wishka - 75
Rose Worobel - 75
Leo Wysochansky - 55
Anna A. Zaraszczak - 55
Lidia Zawadowycz - 50
Maria Zmurkewycz - 50
Lubomyr Zobniw - 50
Zirka S. Zubar Clark - 50
Joseph & Cindy Zuraw - 50

DONATIONS BETWEEN $25.00 - $49

Stephen & Emma Adamczuk - 30.00
Anonymous - 40.00
Michael & Lydia Balahutrak - 25.00
Shirley A. Balmer - 20.00
Vasiliy Barabash - 35.00
William & Elisabeth Barna - 25.00
John & Geraldine Barston - 25.00
Lisa Basarab - 40.00
Alicia M. Kurlak Behn - 25.00
Dr. Emil & Vera Bej - 25.00
Anna Bekersky - 25.00
Yaroslava Benko - 25.00
Wolodymyra Bilaniuk - 25.00
Wolodymyr & Halyna Bilyk - 35.00
Olga Blethen - 25.00
Mary Bodnar - 25.00
Mary Bodyk - 30.00
Mykola Bojczuk - 20.00
Carl & Carol Briseno - 35.00
Michael & Patricia Moore Brown - 25.00
Chrystyna Dziuba Brown - 20.00
Elena Bulgac - 45.00
Maria Cade - 30.00
Ralph & Olha della- Cava - 25.00
Yaro & Ola Cehelsky - 40.00
Lydia Celuch - 20.00
Mary D. Chimow - 20.00
William & Doris Chirash - 25.00
Volodymyr Chomiak - 25.00
John & Irene Chopyk - 25.00
Eugene Danylyshyn - 25.00
Michael & Luba Darmochwal - 20.00
Victor Dejneka - 30.00
Dmytro & Alexandra Demediuk - 30.00
Luba Denysenko - 25.00
Maria Vytvytsky Dienhart - 20.00
Drs. Leo & Areta Dobrjanskyj - 20.00
Irene Sawchyn & Ron Doll - 25.00
Kateryna Dowbenko - 25.00
John & Pauline Dragan Jr. - 25.00
Dr. Isaslawa Zajac Dresner - 20.00
Dudra Family - 25.00
Natalia Duma - 25.00
Michael & Maria Dumenko - 20.00
Orest J. Dutka - 35.00
Mychajlo Dziman - 20.00
Anna Fedorowicz - 20.00
Katherine A. Finch - 35.00
Maria Fizer - 25.00
Lew & Halyna Futala - 25.00
Gordan & Lana Ginsberg - 20.00
Anna Grabowicz - 20.00
Kenneth A. Graham - 45.00
Ivan & Nadija Haftkowycz - 25.00
Markian & Nora Hamulak - 25.00
Iwanna Hankewycz - 25.00
Adam & Marta Hapij - 40.00
Alice M. Haritan - 25.00
Peter Hawrylciw - 20.00
Nicholas J. & Irene J. Hluchyj - 35.00
Wolodymyr & Bohdanna Hnatkowsky - 40.00
George & Diane Holiat - 25.00
Lubomyr & Sophie Holowatyj - 25.00
Tamara Irene Hordynsky - 35.00
Alexander & Lidia Horochiwsky - 30.00
Natalia Guga & Myroslav Hrabovsky - 25.00
Christina M. Hromockyj - 30.00
Dr. Peter & Rea Hrycak - 25.00
Irene Hryhorowych - 25.00
Ulana Hryn - 25.00
Joseph & Ingrid Hucal - 30.00
Ksenia Ilnyckyj - 25.00
John & Maria Iskiw - 35.00
Emilia Iwaniw - 20.00
Olha Jakubowsky & Julia Jakubowsky - 25.00
Parania Jaworiw - 25.00
Nadia Jaworiw - 20.00
Roman & Marta Juzeniw - 25.00
Alex & Joanne Kachmar - 25.00
Jaroslaw & Paula Kaczmar - 25.00
Anna Kadylak - 25.00
Olga, Patrick & Kathleen Kalba - 40.00
Boris Kaluszyk II - 30.00
Christine Karpevych - 25.00
Wolodymyra Kawka - 20.00
Bohdan Kazaniwsky - 20.00
Miroslaw & Anna Kijko - 20.00
Ann Kilarsky - 20.00
Oleh & Luba Kinach - 25.00
Carol Kinsey - 25.00
Dr. Albert & Oksana Kipa - 25.00
Dr. Wolodymyr & Vera Klisch - 20.00
Walter & Nina Klymenko - 25.00
Slava Koba - 25.00
Olena Kokodynsky - 20.00
Oleh & Olenka Makrushka Kolodij - 25.00
Mary J. Kolodij - 25.00
Dima Komilewska - 25.00
Olga Kondratiuk - 20.00
Stephen Korchynsky - 25.00
Wolodymyr Kornaha - 25.00
Myron & Christine Kornaha - 25.00
Mykola & Oksana Koropeckyj - 20.00
Y. A. & Irene I. Korsunsky - 25.00
John & Anna Kott - 25.00
Bohdan & Lydia Kotys - 20.00
Lydia Kozak - 30.00
Christine E. Kozak - 25.00
Oksana Kozak - 20.00
Taras & Oksana Kozbur - 30.00
Bohdan & Lidia Kramarchuk - 20.00
Eudokia Krill - 45.00
Paul Krop, M.D. - 25.00
Natalia Krupsky - 25.00
Lubomyr & Oksana Krushelnycky - 20.00
Dr. George P. Kryzaniwsky - 25.00
Nestor Kuchta - 20.00
Olga Kudlak - 25.00
Mary Ann Kulish - 25.00
Eugene & Oksana Kulyk - 25.00
Oksana Kulynych - 20.00
Michael & Pauline Kurylo - 25.00
Myron & Catherine Kuscenko - 25.00
Luba Kushnir - 25.00
Kateryna Lalka - 20.00
Susan Lamia - 20.00
Stefania Landwijt - 40.00
John & Jane Laszek - 26.00
Mykola & Nadia Lawrin - 25.00
Wolodymyr & Neonila Lechman - 25.00
Oksana Lenec - 20.00
Petro & Maria Leshchyshyn - 35.00
Mychajlo & Daria Lesiw - 20.00
Evdokia Limonczenko - 25.00
William Lobur - 35.00
Irene (Orysia) Lonchyna - 35.00
Kornelia Lonkewycz - 20.00
Olga Lupynis - 20.00
Jessica Luszczyk - 20.00
Danielle Anne Luszczyk - 20.00
Maria Lychach - 20.00
Tamara Lycholaj - 20.00
Roman Macuk - 20.00
Michael S. & Christine Makar - 25.00
Maria G Malaniak - 25.00
Maria Maly - 25.00
Oksana Mykolajska Mandybur - 25.00
Victor Markopolsky - 31.11
Richard & Adriana Skamay Meeks - 25.00
Mary Ann Mikosky - 25.00
Alexandra Moczula - 30.00
Bohdan & Lydia Moczula - 25.00
Frank B. & Vera M. Molls - 40.00
Olha Lesko & Clive Morgan - 25.00
Eugene & Olga Moroz - 20.00
June T. Muc - 25.00
Eugene & Bohdanna Mychajliw - 25.00
Dr. Zenon & Irene Mychajluk - 25.00
Mark & Lubomira Mycio - 30.00
Dr.Chrystyna Dolyniuk & George Mykytyn - 40.00
Ivan & Oksana Mykytyn - 25.00
R. Lidia Mykytyn -Voronka - 40.00
Halyna Myroniuk - 25.00
Maryann Mysyshyn - 25.00
Nadia Nahirny - 25.00
Osyp & Nadia Nimylowycz - 20.00
Oxana Olach - 25.00
David & Natalia Olds - 25.00
Y.D. Oleksiw - 25.00
Elfriede J. Oleksyn - 30.00
Ivan & Natalia Oleksyn - 25.00
John & Sylvia Olesh - 25.00
Evgenia Onyskiv - 35.00
Kateryna Oprysko - 25.00
Daria Orichowskyj - 25.00
Maria Jarema Ostapa - 20.00
Juliana Panchuk - 20.00
Olena Papiz - 40.00
Mykola & Maria Pawelczak - 20.00
Stefan & Larissa Sygida Peleschuk - 25.00
Iwanna Penkalskyj & Family - 25.00
Irene Petrie - 25.00
Jerry & Tahirih Petryha - 20.00
Ivan Pidhirny - 20.00
Janet L. Pignio - 25.00
Paul & Regina Pishal - 20.00
Nadia Plakyda - 20.00
Stefania Pokora - 25.00
Alexander & Valentina Poletz - 25.00
Lavro & Oksana Lukaszewycz- Polon - 25.00
Roger & Kathleen Pona - 20.00
Alexander & Anna Pryshlak - 35.00
Irene Ptasznik - 25.00
George Pylyp - 40.00
Bette Quackenbush - 25.00
Anne Reuter - 25.00
Helen A. Rochman - 25.00
Nicholas Rogowsky - 25.00
Anthony Roman - 20.00
Anna Rosputko - 35.00
Mr. & Mrs. Ihor Rozvadovskiy - 40.00
Olga Rudensky - 25.00
Dr. Leonid & Irene Rudnytsky - 25.00
Stephen & Olga Rudyk - 25.00
Daniel & Cheryl Sabath - 25.00
Dr. Olena Saciuk - 20.00
Steven Sadaway - 25.00
Mychajlo & Oksana Saldyt - 20.00
Russel Samilo - 25.00
Christine M. Sanzone - 25.00
Ola Sawitsky - 35.00
Tetiana Schuter - 25.00
Irena Sherba - 35.00
Nadine Sielecki - 40.00
Lubomyra Siletsky - 35.00
Dr. John Skalchuk - 25.00
Maria Skaskiw - 25.00
Helen Skomsky - 40.00
Michael Skweir, Jr. - 25.00
Zina Smith - 25.00
Isabella Sokolovskaya - 25.00
Maria Solowij - 30.00
Andrew & Helene Stachniw - 20.00
Victor & Valentina Stalowir - 30.00
Irena Starozytnyk - 25.00
John Stasiuk - 40.00
Mykola & Anna Stasiw - 25.00
Jaroslawa Stawnychy - 40.00
Myron & Alexandra Stebelsky - 25.00
Harry & Emilia Swiatkiwsky - 45.00
Michael & Elizabeth Swinchuck - 20.00
Stefan & Stefania Szkafarowsky - 25.00
Petro & Maria Szkafarowsky - 20.00
Walter D. Szmyrko - 20.00
John Szpilczak - 20.00
Jaroslaw & Katherine Sztendera - 20.00
Boris Taran - 25.00
Helena Zoe Tate - 25.00
Irena Teluk - 20.00
Wolodymyra Tesluk - 35.00
Oksana Tkachuk - 30.00
Michael Trenza - 20.00
Roman & Dr. Oksana Tresniowsky - 45.00
Natalie Trojan - 25.00
Martha Turczyn - 25.00
Sofia Wacyk - 45.00
Wasyl & Maria Wasyliw - 25.00
Osyp Wasylkiw - 25.00
Michael Wasylyshyn - 30.00
Christine Wenglowskyj - 25.00
James Wilson - 35.00
Olena Wirstiuk - 20.00
Peter T. & Annie Woloschuk - 20.00
Jaroslaw Woloszczuk - 45.00
Anna Wompel - 20.00
Ahafia Wowk - 20.00
Stephany Wowkowych - 25.00
Maria Wysowskyj - 35.00
John & Alice (Lesia) Yarysh - 25.00
Borys & Zwenslawa Zacharchuk - 25.00
Marianne Zadojanyj - 30.00
Orest & Jaroslava Zahajkewycz - 25.00
Roman Zaharchuk - 35.00
Nina Zahnijnyj - 30.00
Roman Z. & Vera L. Zaputowycz - 20.00
Drs. Ralph & Betty Zuzolo - 25.00

Ділимося сумною вісткою, що в середу, 20 жовтня 2010 р., на 85-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча Мама і Баба

св. п. АННА ЯРЕМЕНКО

нар. 24 лютого 1925 р., в Манжелія, Полтава, Україна.

Похоронні відправи відбулися 23 жовтня 2010 р. в Православній катедрі св. Володимира в Пармі, Огайо, а похорон на православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Ню-Джерзі.

В 40-ий день смерти

буде відправленна Служба Божа і Панахида в Православній катедрі св. Володимира в Пармі, Огайо,

в неділю, 28 листопада о год 10:15 ранку.

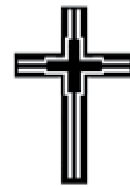
Залишилися у глибокому смутку:

дочки - Валентина Яременко
- Ніна Бурдяк з мужем Михайлом
- Ліда Вайтед з мужем Вейном

внуки - Дженіфер Вайтед-Сефл з мужем Кевином
- Андрій Бурдяк
- Елизабет Вайтед
- Вікторія Вайтед
- Катруся Бурдяк
- Матвій Вайтед

Родина складає подяку всім рідним, приятелям і знайомим за квіти, молитви, вислови співчуття, слова прощання та пожертви.

Вічна її пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в п'ятницю, 24 вересня 2010 р. відійшов у вічність на 86 році життя наш найдорожчий муж, батько, дідусь і брат

св. п.

ІВАН РОСУЛ

Народився 8 грудня 1923 р. в селі Невицьке, Закарпаття.

ПАРАСТАС був відправлений в неділю, 26 вересня 2010 р. в похоронному заведенні Kolodiy-Lazuta.

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 27 вересня 2010 р. в Українській катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо і відтак на цвинтарі св. Андрея в Пармі, Огайо.

Залишилися в глибокому смутку:

дружина – ОРИСЯ з дому МАЧАЛАБА
дочки – ЛЮБА ГОВАРД з мужем ДЖАНОМ
– ЗІРКА ПЕТЕРС з мужем РИЧАРДОМ
– МАРТА ДЮКС
внуки – ХРИСТИНА, КАТЯ ГОВАРД
– РИЧІ, БРУК, БРЕНДОН ПЕТЕРС
– РАББИ ДЮКС
брат – ОСИП з дружиною МАРІЙКОЮ, дітьми і внуками
сестра – МАРІЯ РОМАН з дітьми і внуками
брат – ПЕТРО з дружиною МАРІЄЮ, дітьми і внуками в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 11 листопада 2010 р. відійшла у вічність

св. п.

РОЗАЛІЯ Б. КРАТКО

Мама покійних Данила і Ольги, баба покійних Павла І. та Романа Д.

Розалія була членом 28-го відділу СУА, Апостольства Молитви, Марійської Дружини при церкві св. Івана в Нюарку та довголітнім членом церковного хору під проводом п. Добуша.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 17 листопада 2010 р. в Українській католицькій церкві св. Івана в Нюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишилися у смутку:

дочка – МАРІЙКА
внуки – МАРІЯННА і ОЛЯ
5 внуків у Франції
правнуки – КРИСТИНА, ПЕТРИК, КАТЛІН
8 правнуків у Франції.

Вічна Її пам'ять!

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ НА ВІЧНИЙ СПОЧИНОК нашої найдорожчої МАМИ

св. п.

ОЛЕНИ ШИПРИКЕВИЧ

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

відбудеться

у вівторок, 7 грудня 2010 р.
о год. 9-ій ранку

в Українській католицькій церкві Христа Царя у Філядельфії.

Рідних і знайомих просимо молитися за душу Покійної.

Дочка – Марта Шиприкевич
Син – Петро Шиприкевич

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок,
1 листопада 2010 р. на 89-му році життя
відійшла у вічність в місті Джоліет, Іл.
після тяжкої недуги заосмотрена
Найсвятішими Тайнами наша
найдорожча дружина, мати, бабуня і сестра

СВ. П.

ГАЛИНА ЩЕРБАНЮК

з дому ТУРЧЕНЮК

нар. 20 березня 1921 р. в Ченстохові, дочка Івана і Віри з дому Мулярчук, дружина д-ра Григорія Щербанюка.

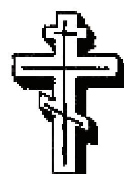
ПАНАХИДА була відправлена в четвер, 4 листопада в похоронному заведенні Muzyka Funeral Home.
Похорон відбувся 5 листопада в катедрі св. Миколая в Чікаґо, Іл.
Покійна спочила на цвинтарі св. Миколая.

Залишені в глибокому смутку:

муж – Григорій
син – д-р Юрій з дружиною Ярославою
дочка – д-р Марія Сосенко з мужем д-ром Александром
внуки – Лесик, Тереса і Микола
сестра – Зузанна Казанівська з мужем Орестом і родиною
брат – інж. Богдан Турченюк з дружиною Христиною і родиною
– ближча і дальша родина в Америці, Австралії, Канаді й Україні.

Вічна Її пам'ять!

В пам'ять Покійної родина просить складати пожертви на Український Католицький Університет Ukrainian Catholic Educational Foundation 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

Володимир Вовк

15 липня 1921 р. – 17 жовтня 2010 р.

На 89 році життя, у сні, відійшов у вічність в своєму домі у Ферввію, Пенсильвенія. Народився у Володимир-Волинському, син покійних Віктора й Акулини Вовк. Під час Другої світової війни німці арештували його і забрали до Німеччини, де він працював у шахтах. В таборі в Гановері зустрів Марію Микас. Вони одружилися і переїхали до Ст. Полу, Мінесоти, де він працював архітектом у фірмі Елербі, а пізніше інспектором будівництва поштових будинків.

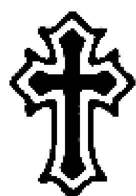
Він був активний в українській громаді, в організації ОДУМ і в церквах свв. Володимира і Ольги, а пізніше св. Катерини в Ст. Полі. Вчив гри на бандурі і дириґував ОДУМ-івською капелею бандуристів. Він писав писанки для церковних і ОДУМ-івських базарів.

Як художник він писав і малював власні картки для привітання родини і близьких, а пізніше в цьому стилі денно писав про життя і його любов до України. Він був пасічником, діливши це знання з іншими заохотниками, як також любив збирати гриби, як колись збирав вдома в Україні.

У глибокому смутку Покійний залишив:
дружину – Марію Вовк
сина – Віктора з дружиною Христиною
дочок – Галю з мужем Олександром Косенком
– Таню Рябокінь
– Елю з мужем Петром Піддубним
внуків – Богдана, Олега, Миколу
Андрея, Адріяна
Анастасію, Маланку
Володимира, Андрія і Марію
– ближчу і дальшу родину в Україні.

Похорон відбувся 23 жовтня в церкві св. Катерини, в Arden Hills, Minnesota.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 13 листопада 2010 р. у Niantic, Connecticut, відійшла у вічність

СВ. П.

КАТЕРИНА ҐУЛИЧ

нар. 7 листопада 1922 р. в Старому Самборі, Україна.

До США еміґрувала із Зальцбурґу, Австрія у 1952 р. Св. п. Катерина залишиться в нашій пам'яті як людина великої любови та відданости.

Залишилися у смутку:
діти – ЕВГЕН ҐУЛИЧ
– СТЕФАН СТРУК
– ІРЕНА з мужем RICK D'ANGELO
– ОЛЬГА з мужем WAYNE WALKER
– семеро внуків і три правнуки
– ближча і дальша родина та приятелі.

Вічна Її пам'ять!

Родина просить складати пожертви в пам'ять Покійної на: St. Mary's Ukrainian Catholic Church, 178 Linwood Ave., Colchester, CT 06415.

У П'ЯТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

СВ. П.

ВОЛОДИМИРА ВОРОХА

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

у неділю, 5 грудня 2010 р.,
о год. 10-ій ранку
в церкві св. Юра в Ню-Йорку.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина – МАРІЯ
донька – ЗВЕНИСЛАВА з донею
син – ЛЮБОМИР з дітьми

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

Висилаючи посмертні оголошення, просимо подавати числа своїх телефонів.

Оголошення можуть бути оплачені кредитовими картками:
VISA, MASTER CARD або AMERICAN EXPRESS

Різдвяні вітання 2010/11

Дорогі читачі!

Привітайте Ваших рідних, друзів та приятелів

з РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!

Дати святочних видань:

	Новий стиль	Старий стиль
„Свобода“	17 грудня	31 грудня 2010

Спеціяльні ціни на поздоровлення:

1/16 стор.	30	дол.
1/8 стор.	50	дол.
1/4 стор.	100	дол.
1/2 стор.	200	дол.
ціла стор.	400	дол.

Приймаємо оголошення до 11 грудня 2010 р. – на новий стиль і до 23 грудня – на старий стиль.

У справі оголошень просимо телефонувати
(973) 292-9800, ext. 3040
Fax: (973) 644-9510 • E-mail: adukr@optonline.net
Чеки виписувати: „Svoboda“
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054